

AUSTAVINDEN

Juli 2021

Organ for Vidrek Grendelag

42. årgang

Austavinden 2021

42. årgang

Redaksjonen 2020

Martin Indregard
Tlf. 90 77 24 97 Epost: martini@online.no

Trond Østrem
Tlf. 99 31 77 10 Epost: trond.ostrem@uit.no

Torgunn Olsen
Tlf. 97187286 Epost: torguno@online.no

Torill Ranheim Hansen
Tlf. 91 13 44 93 Epost: torilr.hansen@gmail.com

Layout: Anders Øgsnes
Tlf. 90 98 61 17
Epost: adm@hildringstimen.no

Austavindens hjemmesider:

www.vidrek.no/Austavinden.
Her finnes også eldre årganger i PDF-format

Utgiver: Vidrek grendelag Opplag: 80 eks.

Medlemskap i grendelaget kan tegnes av alle:

Støttemedlemskap kr. 100 pr.år

Enkeltmedlemskap med Austavinden kr. 350 pr. år –

Husstandsmedlemskap med Austavinden kr. 500 pr. år –

Bare Austavinden: kr. 175 pr.år (inkl. porto)

Betaling til konto: 4520.07.11 703

Betaling på giro/nettbank: husk å skrive hvem beløpet er fra!

Forsida:

Redaksjonslederen har ordet

Det har skjedd mykje i 2021, trass i korona og påfølgandes stillstand i alle aktivitetar. Og både positivt og negativt, kan hende. Det store, som kanskje vil forandre framtida for kommunen vår, er sjølvsagt de store planane til Aker Horizon om å gjere kommunen til en pioner i «det grønne skiftet», med hydrogen-fabrikk(ar?) og 'grønt stål'-fabrikk, batterifabrikk og eg veit ikkje ka meir. Tusenvis av arbeidsplassar blir det vifta med. Stor utvikling, ikkje minst på strekninga Narvik – Ballangseira. Vi har hørt sånne visjonar før i Narvik. Personlig kan eg gjennom tidene minnest minst 3 stålverk i Narvik – som det aldri blei noe av. Kan hende er dagens meldingar av same slaget. Den brå kuvendinga til Røkke, frå olje til «grønn» gjør at man blir litt skeptisk.

Men skulle no likevel omså berre halvparten bli noe av, får det konsekvensar for bygda vår. Og et sikkert resultat er lett å forutse: mye meir trafikk på E6 gjennom bygda. En E6-en som det allerede er ei uhygge å trafikere for umotoriserte menneska.

Det betyr at nettopp no er ei bra tid for å sette trøkk på kravet om en bygdevei, slik at vi kunne sleppe å slåss med trailerane om plassen på kvitstripa. Tenk kor fredelig og godt det hadde blitt å rusle på en sånn vei!

Og mens vi er inne på planlegging: korsen ønsker vi som bor her i bygda at det skal bli her i framtida. Vi ligg jo midt mellom to mulige vekstområda, Narvik og Ballangen. Kanskje er det rett tid for å samles og diskutere saker som dette:

Ønsker vi at nokka av veksten som spås skal komme her på Vidrek? Burde vi påvirke til at det blir bygd fleire boligar her, slik at folketallet kan bli litt større? Eller ønsker vi å fortsette som nå, med den boligmassen som fins, med jordbruk og friluftsliv som viktigste styringsfaktorar for planane?

Mens vi lurar på dette, ser det ut til at viruset styrer verden vår. Kor lenge vil det vare? Er det blitt det normale, et hverdagsvirus liksom influensa? Framtida er ikkje god å bli klar over, like lite no som i tidligare tider. Så får vi likevel trøste oss med det gamle: at vi kan ønske God jul til alle våre lesarar – i hvert fall i år.

GOD JUL!

Martin

Nytt fra husfar

I år har det ikke vært gjennomført større prosjekter på grendehuset. Likevel er det alltid noe å ta tak i. Det har vært jobbet med å planlegge ny avløpsordning. Det har Trond Østrem tråden i.

I løpet av sommeren ble det klypt gress utenfor grendehuset og tatt litt småris. Etter hvert må vi se hva vi skal gjøre med uteområdet og parkeringsplassen da vegetasjonen kommer krypende. Det lille skogområdet mellom grendehuset og det gamle utedoet kan tenkes at vi gjør mer tilgjengelig. Kanskje det kan settes opp en lavvo, benk eller liknende der. Svein Ravn har allerede felt et tre i samme område da det stod svært nær strømledningen. Alf Harald Bjerkelund kutta ned småris på innerste delen av fotballbanen før Nye armaturer settes opp i klasserommet julemessa.

Tidligere i høst ble det kjørt på masse i innkjøringa til grendehuset, spesielt i overgangen fra asfaltkannten og gjennom porten. Alf Harald ordna med masse og kjørte det på. Kan tenkes at det skulle vært kjørt på masse

Nye armaturer settes opp i klasserommet

i gymsalen, skifta et glass i gymsalen og støvsuga varmpumpene.

I ukene før julemessa peisa vi på med litt forskjellig. Fyringsovnen i gymsalen så vi ikke lenger behov for, og fjerna den. Den var dessuten ødelagt og vi frigjorde mer plass.

Sløydssalen, som de siste årene har vært brukt til lagring av stoler, bord og diverse, fikk seg ei asiktsløftning. Veggene ble grovsparkla, pussa og malt. Grunninga ble gjort med donerte malingsrester.

Sløydssalen fikk dermed et lite «come-back». Deretter snekra vi en «glassdisk» til å ha kakene stående i under julemessa. Den var laget i plexiglass og listverk. Den så ut til å gjøre sin misjon. Vi snekra også noe treverk vi midlertidig festa på gymsalveggen for å stille ut bokgevinster. Til slutt ble julestjernene hengt opp.

Fremover har vi tenkt å rydde i rommet med det gamle garderobeanlegget, dusjene etc. Der står det ting som kan hives, og dessuten kan det brukes til å lagre stoler og annet. Utover det kunne vi tenke oss å male gymsalen.

Ute burde muren rundt huset og vinduene på baksiden males. Flaggstanga bør repareres da den øverste delen virker noe løs.

Det er supplert med litt kjøkkenutstyr og nye kanner til kaffetrakterne. Vi skal skifte batteriet på kjøkkenskassen og supplere med litt dekketøy.

Det har vært relativt bra aktivitet på grendehuset. Utleie til kurs har vært større enn vanlig. Det virker som

“Comeback” for sløydssalen...

ved grendehuset og bortover parkeringsplassen. Vi får se. På seinsommeren ble det malt på damedoen nede. Litt gjenstår, men det ble bedre. Flekking her og der inne i huset er også gjort.

Det ble kjøpt nye taklys til klasserommet og byttet i høst da vi opplevde et snev av kortslutning. Svein monterte de opp. Tor Arne Jespersen satte opp nye panelovner i klasserommet, reparerte plankebord foran panelovnene

om interessen rundt utleie tar seg sakte opp. Da er det artig å vise frem et mer vedlikeholdt hus. Alf Harald ivaretar brøyting ved behov. Svein har skaffet juletre. Takk til begge to!

Torgunn og medhjelper Tor Arne

Bildene: Øverst til venstre: Tor-Arne spakler og maler. Øth.: Nå er det slutt på vedfyringa... Ntv. Den nye kakedisken. Nth.: Se så fin sløydsalen er blitt!

Virak utmarkslag i 2021

Utmarkslaget er et tingsrettslig sameie, som også representerer fjellsameiet. Lagets hovedaktivitet er utleie av elgjakt, og salg av jakt- og fiskekort.

På årsmøtet 28. februar var 15 av de 22 medlemseieendommene representert. Det utgjør over 87% av andelene i laget. En eiendom har skifta eier siden forrige årsmøte: Kristel Langhards eiendom er overtatt av Shanny Zachariassen.

Martin Indregard ble gjenvalgt til leder av laget, mens Gunnar Hansen og Roger Røsås ble styremedlemmer. Ivar Ravn og Sølvi Øgsnes var ikke på valg. Øystein Bjerkelund og Harald Selnes er varamedlemmer til det nye styret, Renate Josefsen revisor og Asbjørn Eidissen leder av valgkomiteen. Laget er med i Ballangen storvald, som omfatter 12 del-vald, slik at hele området mellom Skjomen og Efjord ligger til grunn for vurderingene om elgbestand og avskyting. Styret i Virak utmarkslag vedtok i

Side 4

sommer å redusere fellingskvoten for elg fra tidligere 7 dyr til 4.

Utmarkslagets styre har sammen med Vidrek grendelag gitt en uttalelse til den regionale havbruksplanen for Narvik og Evenes. Der argumenterte vi mot forslagene til oppdrettsanlegg utafor Vidrekøyan og Risøya.

Martin

Kurs i samisk

Det er i 2020 og 2021 arrangert kurs i nord-samisk språk på grendehuset på Vierák, som er bygdas samiske navn. Initiativtaker, primus motor og administrator har vært Ingolf Kvandahl fra Kalvåsen. De fleste deltakerne kommer fra Narvik/Ankenes-området. Og fra Vierák har Ingrid og eg deltatt.

På grunn av korona-restriksjonene har kontinuiteten i kurset vært varierende, særlig midtvinters. Men de 8-12 kursdeltakerne har gjennomført studier i kursboka Davvin 1 og 2, men samtaleøvinger. Som meget dyktig lærer har vi hatt Ann-Helen Høgbakk Sedolfen fra Skjomenes.

Vierák har hatt samisk nærvær i lange tider. Ikke bare har vi den samiske gården Mathisheimen her, men fleire stedsnavn viser at her har vært snakka samisk før. Finngamnes og Kjerkesteinen kan være eksempel på det. Namnet «Kjerkesteinen», som det finns mange av rundt i Norges land, har trulig namnet sitt etter ei avledning av lulesamisk giergge, som rett og slett betyr stein.

Elgjakta 2021

Etter fjorårets elgjakt sa Marit Hansens sitt jaktlag opp avtalen med Virak utmarkslag. De som kom inn i stedet var et annet lag fra Tromsø, med Bernt Ole Berntsen som ansvarlig jaktleder. Dette laget jakter også i et vald i Sordalen i Troms.

Utmarkslaget har i år redusert fellingskvoten til 4 dyr (1 okse, 1 ku og 2 kalver). Jaktperioden varer fram til lillejulaften. Ved Austavindens deadline 1.12 hadde laget skutt 1 kalv.

Martin

Sjølv hadde eg ingen kjennskap til samisk fra før, og må nok innrømme at det er et vanskelig språk å mestre. Det har for eksempel et mylder av kasus-former for å uttrykke at noen kommer fra et sted, skal reise til et sted, eller at man oppnår en tilstand, osv. Svært få ord ligner andre europeiske språk, noe som kunne gjort det enklere å huske dem. Men likevel, det er fint å klare å uttrykke en og annen enkel sammenheng på samisk! Baze dearvan! (Ha det bra).

Martin

Jollvatn-rekorden slått!

Rekorden gjeld å være den eldste som er registrert ved Jollvatnet etter å ha gått opp fra bygda, og er funne opp av meg sjøl. Fot tredje år på rad blei det bestenotering, nå på åtti og et halvt år. Og formen var minst like bra som i fjor...

Følg med, følg med!

Martin

Noe forteller oss at dette blir en føljetong vi får gjensyn med i mange år fremover - og at rekorden blir å øke med ett år for hver episode... (Red. Anm. ;)

Side 5

Året som har gått i Vidrek grendelag

Styret

har i inneværende år bestått av Trond Østrem, Mette T. Jenssen, Anita Ravn, Torgunn Olsen og Alf Harald Bjerkelund. På grunn av den pågående pandemien måtte årsmøtet utsettes flere ganger, og det ble avholdt 13. juni. Etter det har det vært avholdt fem styremøter og ett medlemsmøte.

Vaskedugnad

Det ble ikke avholdt noen rundvaskdugnad i år som i fjor. Pandemien har redusert utleievirksomheten, og oppussingsarbeidet har fortsatt.

Rusken

Vi møttes 5. mai kl. 17.00, og vi ryddet i egen regi. Svevia fjernet søppelet for oss og har gitt oss godtgjørelse for innsatsen. Vi ryddet den vanlige strekninga fra elva og rundt Røsåshalsen. Været var bra, og vi avsluttet med ei trivelig stund med en kaffekopp ute i det fri.

17. mai

De nasjonale retningslinjer tilsa at man ikke burde samles til feiring av nasjonaldagen, på grunn av smittefaren. Vi etterkom disse anbefalingene og valgte å avlyse markeringa. Bortsett fra flaggheising, hadde ikke grendelaget noen offisiell markering av dagen.

Ting du ikke visste at du trengte

Kanskje du ikke er helt ferdig med julegaveinnkjøpene og handler på impuls i siste liten, slik som undertegnede. Eller kanskje du ønsker å gi den unike gaven, en ting som ingen andre har og som ingen vet eksisterer. Her er noen gavetips.

Først kan jeg starte med en gjenstand som ikke er så vanskelig å få tak i, nemlig en hagefakkell. Navnet er selvforklarende; det er en fakkell som stikkes nedi jorda i en hage. Nyttverdien kan vel diskuteres, men den ser penere ut enn en rosa flamingo eller hvitmalte bildekk rundt blomsterbedene.

En annen dekorativ gjenstand som også kan være nyttig for enkelte, er ei andepresse. Når du holder på med å tilberede andemiddagen, kan du legge skinn og bein og annet rart i pressa, og så lager du saus av den krafta du presser ut. Hvis du mangler andekjøtt, kan du legge en bunke Donald-blader i pressa og se hva som kommer ut.

Kjenner du noen som har hund? Er det en hunnhund, og må den passes på i løpetida? Da er tispetrusa den perfekte gaven, og den er både nyttig og dekorativ.

Trond

Utleie

Utleieaktiviteten har normalisert seg i takt med at det er lempet på smitterestriksjonene, og det har også lettet på merarbeidet som følger med smittevask etter arrangementene. Det er spesielt oppmuntrende at huset leies ut til regelmessige kursaktiviteter.

Julebasar

Julebasaren kunne endelig avholdes på nytt. Den er omtalt et annet sted i bladet. En stor takk til husflidsgruppa som har holdt hjulene i gang og som har produsert fine gevinster

Advent

Vi valgte å ikke arrangere adventskafé første søndag i advent, men å arrangere en enkel utendørs sammenkomst som er omtalt et annet sted i bladet.

Styret ser tilbake på enda et annerledes og utfordrende år. Vi takker for godt samarbeid, tålmodighet og velvilje, og ikke minst, takk for alle hjelpende hender.

For styret,
Trond Østrem,
leder

Rundballer

I fjor hadde vi gleden av rundballer med julehilsen i mørketida. I år har det ligget en stor stabel med rundballer på et jorde nedenfor E6. Noen er merket med pil, og noen er merket med tall og bokstaver, enten K2 eller O2.

K2 er et populært navn på Mount Godwin-Austen, også kalt Lambha Pahar, Chogori, Kechu, Qogir Feng eller Dapsang, verdens nest høyeste fjell, 8611 meter høyt. K2 er også navn på en restaurant i Stavanger. For øvrig er K2 Sports navnet på en snøbrettsprodusent. Pilene peker nordover, så da passer det dårlig både med fjell, restauranter eller snøbrettprodusenter. Kanskje pilene peker mot Dronninga, og kanskje er tanken at Dronninga er vårt lokale K2-fjell. Da hadde det vel vært bedre å snu pilene mot Stetind.

O2 forbindes vanligvis med oksyngass. Med litt godvilje kan man forestille seg at pilene peker mot sykehuset, eller universitetet. Begge steder er det tilgang på oksyngass. O2 er også navnet på mobiltelefonidelen av det tidligere britiske selskapet British Telecom. I så fall peker pilene i motsatt retning av selskapet.

Finn fem feil

Her har Trond vært ute med Photoshopen og vært landskapsarkitekt. Greier du å finne de fem tingene han har ryddet opp i? Løsningen finner du lengre bak i bladet.

Eller kanskje O2 og K2 betyr noe helt annet. Jeg studerer disse kodede rundballene hver morgen når jeg kjører på jobb, men samme hvor mye jeg funderer, har jeg ikke klart å knekke koden. Det er like før jeg gir opp, for nå går det rundt og i ball for meg.

Trond

Siden Trond nevnte dem, tar vi med familien Wright's hyggelige julehilsen fra i fjor

Skolemålstriden på Vidrek i 1954

I dag er det dei færreste som minnest den store striden om kva skriftmål som skulle brukes i undervisninga i Vidrek-skolen.

Etter 1938 hadde mange skolekretsar i Ankenes kommune halde kretsmøte med avstemmingar om skolemålet, og mange hadde vedtatt nynorsk som skolemål. Det gjaldt Håkvik, Lengenes, Elvegård, Skjomdalen og Sørskjomen, Nygård og Vassdalen – og Vidrek. På Vidrek var det stort fleirtall for nynorsk: av 23 framsmøtte på kretsmøtet stemte 22 for å gå over til nynorsk. Det tydde til dømes at lærebøkene skulle vere på nynorsk, og at ungane skreiv nynorsk i stilar.

Rundt 1950 drog Riksmålsforbundet opp til kamp i dei mange bygde-skolane i landet som brukte nynorsk som skolemål. Skoleloven var slik at skolekretsane kunne organisere avstemming om kva mål som skulle brukes, og alle i kretsen som var over 21 år hadde stemmerett. Resultatet var bindande for skolestyret i kommunen. Kretsavstemmingane i Ankenes kommune førte etter kvart til at mange gjekk tilbake til bokmål, og snart var det berre Elvegård og Vidrek igjen med nynorsk.

I februar 1954 blei det kalle inn til kretsmøte på Vidrek, med «Målformen i skolen» som einaste tema. Før møtet var det mange debattinnlegg i avisene Ofotens Tidende og Fremover om saka, både for og mot fortsatt nynorsk. Ei underskriftsliste med krav om målavstemming blei samla inn av bokmålsfolk på forhand, og der stod namna til 42 av bygda sine 83 røysteføre. Kretsmøtet blei ein lang og heftig debatt, men resultatet blei likevel at møtet med 13 mot 12 stemmer vedtok å utsette heile spørsmålet på ubestemt tid.

Kravet om målavstemming blei – på bakgrunn av underskriftslista - likevel tatt opp av skolestyret, som fastsette at det 12. juni 1954 skulle haldast kretsmøte med avstemming, slik skolelova fastsette. Og slik blei det. Møtet starta kl. 18. Etter ein lang og hissig debatt begynte

avstemminga kl. 23 på kvelden. Ein del eldre blei henta til skolen berre for å avlegge stemme. Røystinga varte til kl. 01 før den var ferdig. Då hadde 53 avlagt stemme, og av dei var heile 42 for bokmål. Men dei 11 som røysta for nynorsk utgjorde eit stort fleirtal – $\frac{3}{4}$ - av dei som var foreldre med ungar på skolen på den tida.

Skolestyret vedtok så overgang til bokmål, i tråd med fleirtalet på kretsmøtet. Vedtaket blei anka til fylket og heilt til departementet, som langt utpå hausten 1954 bestemte at valget av bokmål på Vidrek var gyldig, men at dei to øvste klassetrinna skulle fortsette med nynorsk til dei gjekk ut av skolen.

Striden om skolemålet hadde delt bygda i to leirar, og også noen familiar. Det tok lang tid før dette la seg. Mellom anna måtte to injuriersøksmål frå debattane avklarast i retten. Men etter kvart stilna det. Og i dag er vi berre noen få som minnest denne store striden. Eg var sjølv ein av dei som fullførte folkeskolen med nynorsk i 1955.

Martin

Ny vegg på klokketårnet

Etter observasjoner av hull i vestveggen de siste årene, måtte noe gjøres. Reparasjon ble ansett som nødvendig for at skaden ikke skulle utvikle seg.

Ivar Ravn tok det opp med Narvik Fellesråd først i fjor, deretter på nytt i år. Fellesrådet hadde ikke satt av penger til dette, men vi anså det som nødvendig arbeid. En ting er et ødelagt bordklede, men vi visste ikke hvordan reisverket var berørt. I verste fall kunne vi stå med klokka i hodet en dag.

Torgeir Mathisen kom fra fellesrådet på befaring. Da så vi at noe reisverk også var ødelagt. Vi foreslo at de kunne betale materialene og vi kunne gjøre arbeidet. Det ble inn-

hentet priser og sendt over. Kort tid etter fikk vi klarsignal til å gjennomføre, samt positiv tilbakemelding for at vi stilte opp for å gjøre jobben.

Ivar Ravn var behjelpelig med å frakte material til klokketårnet, og fjerna den gamle. Ivar ordna også et beslag. Tor Arne Jespersen reiv bort alt gammelt bordklede, utførte snekkerarbeidet og malte.

Da bordkledet ble plukka ned fikk vi bevis på at reparasjonen var nødvendig. Deler av reisverket var råtent og arbeidet ble mer omfattende enn først tenkt. Torgunn og hennes nevø Viktor deltok i oppryddinga.

Resten av bordkledet på klokketårnet ser bra ut. Jeg synes ikke det er lenge siden John Martin Overvåg og Arvid Nilsen la nytt bordkledet og malte, men det er altså gått 20 år siden.

Uansett, vel blåst.

-Torgunn

Liv sin nye veranda

I 2020 fikk Liv Overvåg seg ny veranda. Den er stor og romslig og har plass til mange. Verandaen har vært prøvd en sesong, og så langt er det en suksess. Det beste er at servering kan skje gjennom kjøkkenvinduet og rett ut på verandaen. I tillegg til vaffelkaker, grilling og besøk, har det vært fint å finne seg en lun plass og nyte utelufta og deilige soldager. Liv er veldig fornøyd. Austavinden ønsker Liv mange fine verandastunder fremover!

Stabbursloftet på Indregard

Stabburet på Indregard har ei ganske lang historie bak seg. Det utseendet det har hatt de seinere åra fikk det i 1939.

Fra før av lå det ei gammel tømmerstue der. Den var trolig bygd midt på 1800-tallet, og lå opprinnelig på Gardsakeren, mellom det gamle Kongsbakkhuset og det gule huset på Bakkan. Da besteforeldrene mine skulle bygge våningshuset på Indregard i 1902, det som fortsatt står der, flytta de først den gamle tømmerstua til Indregard og bodde der mens nyhuset blei reist.

I 1938 blei bestemor mi enke, og snekkeren Håkon Pettersen fra Håkvik blei leid inn for å bygge ei kårstue til henne – dagens «Bestemorstue». Så fikk han oppdraget med å bygge et reisverk over og utapå stabbursstua. Med bordkledning og godt skifertak blei stabburet et toetasjes lagerhus på gården, der man også kunne overnatte om sommeren – om man ikke var alt for kresen på det.

Klar for yoga-øvelser.

Per Henrik og Martin på toppen av den nye ute-trappa.

I år fikk Ingrid behov for et rom å drive yoga på for små grupper, og såg at stabbursloftet kunne bli et slikt rom. Vi fikk snekkeren Per Henrik Mørk til å hjelpe oss. Først med å bygge ei utendørs trapp opp til loftet, i stedet for den bratte inne-trappa som fanst. Så med å nivellere golvet, som skrådde alle veier.

Et firma fra Harstad blåste en ny type isolasjon inn i veggene: finmalt avisepapir (gjenbruk) som ikke krever plast-tette vegger og tak, men lar veggene puste. Til vegger og tak brukte vi billige OSB-plater som gir en fin trestruktur (sammenpressa treflis). Under tregolvet la vi et gammelt Pergo-varmegolv. Og etter at vi hadde fått lagt inn nye strømkabler, var både oppvarming og lyssetting mulig å få til. Og så var rommet klart for å drive yoga.

Martin

Årets jubilarer

Olga M. B. Olsen - 102 år

Martin Indregard - 80 år

Ivar Ravn - 70 år

Leif Røsås - 70 år

Tor Nygård - 70 år

Tor Arne Jenssen - 70 år

Gunn M. Larsen - 65 år

Vara Olaussen - 60 år

Johnny Johannesen - 60 år

Esben Haldorsen - 60 år

Ann-Elisabeth Trønnes Hansen - 60 år

I fjor ble Jørn A. Eilertsen og Ann Kristin Andreasen 50 år

Roar Skogly Gundersen - 50 år

Anita Håheim - 50 år

Christer Wibe - 50 år

Rosa Marteinsdottir - 40 år

Rakel Brembo - 40 år

Været 2021

Enda et år er gått. Vi betrakter været og hendelser knyttet til det. Appen Yr og yr.no blir brukt over hele verden, også av meg. NRK fortalte om to bønder i Sør-Afrika som takket Yr for de værmeldingene de leverte. Det hadde stor betydning for deres gård og avlinger.

Før jul i fjor ble det kaldere og ingen nevneverdig nedbør kom. Dette fortsatte inn i det nye året.

På tampen av romjula, natt til 30. januar 2020, gikk det et kvikkleireskred i Gjerdrum. Deler av boligområdet Nystulia, nær sentrum av Ask, raste ut og tok med seg flere hus. 10 mennesker omkom denne natten. Årsaken er trolig erosjon i en bekk over år, utløst av mye nedbør høsten før. Skredet startet i en bratt skråning og forplantet seg nedover mot boligfeltet (gjerdrum.kommune.no). Kvikkleire er blitt til under havet og hevet ved landheving etter istiden. Saltet som binder leirepartiklene sammen

i leira, vaskes mer og mer bort av ferskt grunnvann over år. Bindingene blir gradvis borte. Ved større mengder nedbør og/eller ved forstyrrelser (bevegelser) blir leira helt flytende. Leira blir kvikk (snl.no)/Wikipedia. Interessant lesning om kvikkleireskred/skred i Norge gjennom historien finnes på (ngi.no).

Januar bød på overskyda dager med litt nedbør, men også mange klarværsdager. Temperaturen krøp like over 0° et par ganger, men befant seg for det meste på 4-10 kuldegrader. Det var bære marker i grenda, og litt snø i fjellet. På klarværsdagene disket selvfølgelig østavinden opp og gjorde havet mer eller mindre kvitt. En slik østavindsdag var det 9. januar da en blindpassasjer hoppa fra en malmbåt på tur inn Ofotfjorden. Mannen var antatt å være syrisk asylsøker og kom trolig om bord i Nord-Afrika (nrk.no). Trasig!

Fra 7. til 10. januar herjet stormen Filomena i Spania. Deler av landet fikk en halvmeter snø og nye kulderekorder ble satt (nrk.no). Etter et gassutbrudd på sola 8. januar ble det slynget ut en gassky som sneiet

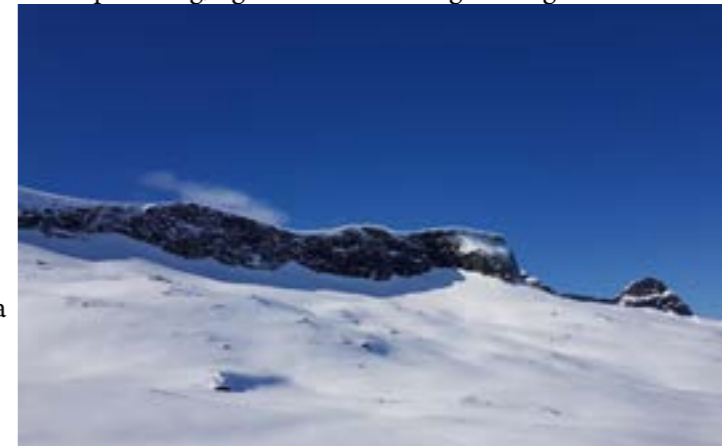

jordas magnetfelt og skapte en geomagnetisk storm. Dette ga et kraftig nordlys over store deler av landet 11. og 12. januar. Det kunne faktisk ses helt ned til Arendal, men Midt- og Nord-Norge fikk det vakreste skuet med sitt

klare og kalde vær (nrk.no). Den 21. januar fikk vi meldt ekstremværet «Frank» med østlige og sørøstlige kraftige vinder. Det gikk ganske greit hos oss, men flere kommuner omkring meldte om skader etterpå. Hålogalandsbrua fikk vibrasjonsdempere helt eller delvis ødelagt (nrk.no). Etter kulde over lengre tid, gikk vi over på borrevann mot siste uka av januar, på lik linje med andre plasser i kommunen. Siste uka i januar var det en gressbrann i Skjomen.

I det vi gikk over til februar, kom de første antydningene av snø. På samme tid hadde de snøstorm på USAs østkyst. De fikk en halv meter snø som førte til

at vaksinesentre og skoler ble stengt, samt flyavganger innstilt (abcnyheter.no). Her fortsatte kuldegradene i stor grad 2-3 uker til. Første uka i februar ble det meldt gressbrannfare i Ofoten. Andre uka kom det første ordentlige snøfallet. Påfølgende uke snødde det til og fra med klarvær inne i mellom. Gleden var stor over å se sola igjen. Om Ikke så ofte, så dog likevel. I slutten av februar dreide det på vestlig, og det ble mildere og noe regn.

med sol og varmegrader på 20-tallet. 6. juli toppa grade-stokken med 29-30°C. Folk passa anledninga til å bade i fjæra. Resten av juli og august ble været og temperaturen igjen skiftende, men vi hadde flere enkelte flotte soldager. Foruten de varme dagene, lå tempen mye rundt 10-17°C. Første høststormen kom til oss medio juli med sør-vest og regn. På samme tid fikk de enormt med regn og flom i Tyskland og Belgia. Det ble store ødeleggelser og tap av liv (abcnyheter.no). 20. juli våkna vi til nysnø i toppene på andre sida av fjorden og 5 grader. Det ble kaldt på fingrene til de som la nytt tak i den tida. I Kina fikk de samtidig like mye nedbør på tre dager som på et år. Det førte til flom og store ødeleggelser (vg.no). August ble nok en tanke bedre enn juli for vår del. 4. juli ble tre jenter truffet av lynet på fjelltoppen Mels-

Mars stilte med blanda vær. Gradene lå over og under 0°, men det var også 10 minusgrader og 8 varmegrader. Vi hadde snø, regn og klarvær med sol. Det skifta mellom snødekte marker og bære marker. Det var snø i fjellet, men varierende skiføre. Etter en kraftig sørøst ble fjellet «rabbat» flere plasser, men undertegnede fikk seg noen skiturer etter hvert.

April avløste mars på skjærtorsdag. Påskeværet i år var mest overskya med noe nedbør. Sola skinte sammenhengende på formiddagen 2. påskedag. Ellers fortsatte samme blandaværet, men litt mildere og flere solgøtt. Drøye to uker ut i april, kom det godt vær og 12-16 varmegrader i to tre dager. Snakk om våkne til. Det gav mersmak til godvæershungrige nordlendinger. Vi landa fort igjen da temperaturen gikk ned til 2-5 grader. Sånn fortsatte det inn i mai.

Temperaturen krøp opp til 5-7°C ei uke ut i mai, og endelig skimta vi grønnfarge på bakken. Det var fortsatt skiftende vær, men vi fikk mindre nedbør og bortimot hele soldager. Et par dager med 12-16°C dukka opp, og 17. mai var en av dem. Etter 17. mai begynte temperaturen å bli tosifret, og alt grønt skjøt fart. Forventningene til vår og sommer steg i takt med varmen.

Juni starta med et pang. Vi fikk to uker nesten sammenhengende sol (minus 2-3 dager på tampen) og 12-23 varmegrader. Gjett om det ble godt mottatt! Det ble mye uteaktivitet over hele linja. Deretter gikk første sommermåned over til overskya vær med solgløtt ispedd litt regn. Mens temperaturen lå på 10-14°C hos oss, gikk de inn i en hetebølge i Canada. Det var temperaturer opptil 50 grader og skogbrann. Dette var estimert til å skje hvert 5000 år.

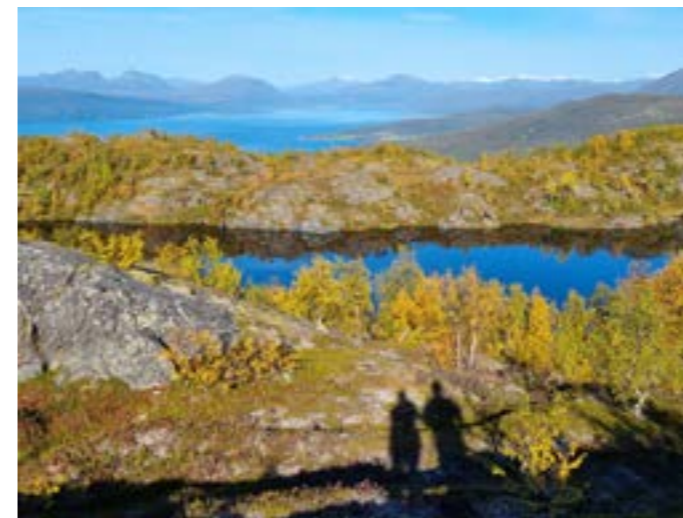
Juli startet også med et pang. Ei lita uke fikk vi sommer

hornet i Hareid kommune (utenfor Ålesund). To av dem omkom. De tre jentene var søsken (nrk.no)

Samme hetebølgen som berørte Canada kom også til USA. I den tredje hetebølgen som herjet vestkysten av USA, ble det i Death Valley målt 54, 4°C 9. juli. Noe av det høyeste som er målt på jorda (vg.no/dagbladet.no). Her ble det også skogbranner. I august satte de ny varmerecord i Spania med 47, 2 °C (vg.no). Ja, noen plass måtte varmegraderne være, for de var ikke hos oss.

På kalenderen ble det september. Sørpå fikk de opp mot 30 varmegrader. Drammen satt ny varmerecord 28. september for hele landet med 28,6 °C (nettavisen.no). Hos oss fortsatte det med skiftende vær, og på det jevne 7-10°C. Enkelte soldager løfta tempen seg til 12-16°C. Siste halvdel ble vi servert et sørøstlig drag, og månedens

siste dager ble toppa med litt Indian summer -som i fjor. Da ble poteten tatt opp og mer utarbeid ble gjort ferdig. På La Palma (Kanariøyene) startet vulkanutbruddet som enda ikke er ferdig per november (nrk.no). Temperaturer målt fra juni til august på New Zealand, viste at de hadde hatt sin varmeste vinter noensinne (dagbladet.no). Den var også den varmeste målte september globalt sett. Temperaturen holdt stand første dagene av oktober. 4. oktober var Narvik varmest i Nord Norge med 19,4 °C. Det ble satt flere varmerecorder for oktober i Nord Norge (nrk.no). Det ble gradvis kaldere og mer blanda vær, og medio oktober fikk vi kjenne på kuldegrader en klarværsdag. Snøen strekte seg nedover fjellene. Rundt 20. oktober ramla det ned litt snø mellom husene. Etter temperaturer rundt 0°C og ymse vær, løfta tempen seg inn i november.

Værsjuk

I anledning Torgunns betraktninger kan dere også få Lillevoldens huspoet sine betraktninger om sommerværet. Skrevet en ledig time innimellom taktekingsarbeidet som foregikk når snommeren pågikk som vær'st...

Æ har en vegg som må males
Og en hage som treng stell
Bikkja gneill mæ' døra
Ho får vente te i kveld
Førr ute e det grått - Hustrig og vått
Men æ hakje tenkt å sture - Æ sett alldeles godt

Det renn ned a' lokta
Det e innedag i dag
D' e mykje som treng telys
Men e gjær ikkje det slag
Æ kunne kanskje hyra meg og rusla ut en tur
Men sofaen står og lokka - tel en formiddagslur

De si det finnes klær
Førr enhver og allslags vær
Men æ lar vær være vær
-et utmærsket vær for å la vær

Vi kjente på 5-6 lunka grader, opptil 10-12 en dag, før det igjen bikka under 0°C. Midten av november ble svært grå og tett, men fortsatt på plussiden. Vi gikk fra den ene grå og tunge uka til den neste med klarvær, snø på bakken, kulde og måne. Det ble reine julestemninga. Nå har det blitt første dagene av desember. Der er fortsatt kuldegrader og snø, men litt mildere enn tidlig. I Danmark og Bergen fikk de snø til gangs den siste uka. Folk måtte overnatte på flyplassen og Ikea.

Foruten korona er strømprisen det store diskusjons-tema. Det er visstnok lite vind på kontinentet, samt høye kull- og gasspriser. Vi får se. Kuldegradene skal så langt fortsette inn i adventa. I mellomtida kan vi glede oss over mørketidslys og juleforberedelser. Snart snur sola. Et godt nytt værår ønskes alle!

Torgunn

Meteorologisk institutt melde enda verre vær
E undres på om ikkje folk e lei det her
Te neste stortengsvalg skal æ lage vær-parti
Og love all vær'dn et uværs-amnesti

De si at vær e te besvær
Førr folk og trost og stær
Men æ lar nu vær være vær
-et utmærsket vær for å la vær

Der finnes vise og vers
om alle sorta vær
Og du må være midt i været
sjøl om du e lottomiliardær
Litt nærvær i telværelsen ekje verre enn det her:
Vær litt stasjonær og unn deg feriefravær

De si at æ e heimekjær
Men æ e samtidsvisjonær
Førr æ lar vær være vær
-et utmærsket vær for å la vær

Her kan du høre visa (og flere til):
www.soundcloud.com/anders-gsnes

Nytt stornaust – den lange føljetongen

Det har tidligere vært skrevet om det nye fembøringsnaustet som skal pryde fjæra sammen med Anders' stornaust som ble satt opp i 2004. Nå ser det ut til å bli alvor av byggeplanene!

Foranledninga var en telefon fra Sissel Lind til Kystlaget i slutten av mai. Sissel sitter på handelstedet i Kjøpsvik, der Lindfamilien har regjert i generasjoner. Etter hvert som den nye tida har sneket seg innpå, har familien også måttet avstå eiendom og bygninger til fremskrittet, og denne gangen var det gammelnauustet som måtte vike plass for utvidelse av fergekaia. Naustet ble satt opp en gang midt på 1800-tallet, og var i utmerket forfatning.

Kort fortalt: Sissel ba oss om å komme til Kjøpsvik for å ta en titt på bygg og innhold for å se om Kystlaget

Nedplukkinga er i full gang. En del av transporten til Vidrek ble gjort med verdens lengste billenger. 9(!) meter...

kunne gjøre seg nytte av noe der, før vegvesenets grave-maskiner jevnet alt med jorda. Etter en liten ekskursjon med besiktigelse var svaret tilbake til Sissel at «vi tar hele rukkelet!». Dette var en torsdag, og tilfeldighetene ville at fredag midnatt var siste frist for å få inn en søknad til

Det er først når man ser folk i nærheten av bygget at vi får skikkelig inntrykk av dimensjonene...

Lind-gården i Kjøpsvik ca 1880-90 med jekt og jakt på vågen. Naustet helt til venstre i bildet

Forbundet Kystens fond for bevaring og restaurering av gamle sjøhus. Søknad ble skrevet i siste liten og vi fikk tilsagn med en slump penger. I tillegg bidrog Vegvesenet med noen kroner for selve rivejobben.

Lindnaustet er ikke et lite fillebygg. Det er 11x16 meter (176m²), og 8 meter høyt. Med andre ord omtrent like stort som Anders' stornaust. Naustet er som nevnt, satt opp midt på 1800-tallet, og bygget om ca 1880, noe vi

Per-Einar poserer med litt historie. Her har et snekkerlag satt sitt bumerke dagen før oss - for 122 år siden...

fant «dokumentert» med maling på en av stakkene. Det er gode dimensjoner. Den ene syllstokken var i EN lengde (16 meter), og de lengste bordene i kledninga var 8 meter lange. Det var naturligvis noe råte her og der, men ikke mer enn at vi gjenbruger alt reisverk, og 75% av kledninga. Vi må imidlertid bytte hele troa, da det i tidligere tider har vært tekket med spon. Dessverre har bølgeblisset kommet på litt for seint, så mesteparten av tro-bordene var for dårlige. Så i dag ligger det inne bestilling på 360 kvadratmeter 1 ½-toms x 6. Vi tar sikte på å dekke med papp i første omgang, men så finne skifer til topptekkning. Det bør ikke bli så vanskelig, når man ser hvor ivrige folk er med å røske ned de vakre skifertakene sine, for å bytte ut med billig blikkskrammel fra Decra og dets like.

Det ble noen uker intenst dugnadsarbeid med oppmerking og rivningsarbeid i Kjøpsvik, og i august kom Ole Magnus med enorm kran og kranbil, og lastet hele sulamitten opp for transport til Vidrek. I dag ligger hele naustet lagret under presenninger på Vidrek.

Gjenreisningen

Til våren går vi i gang - forhåpentligvis med kommunens velsignelse - med oppsetting. Der må gjøres litt grunnarbeid, og vi må få på plass en plassering som er tjenelig. Vi ønsker at der skal være et åpent område mellom naustene til bruk for allmennheten. Det skal være bord/benker og bål plass til bruk for Kystlagsmedlemmer og alle i bygda.

Vi ønsker kystkulturaktiviteter inni naustene, Under bølgeblisset fant vi et tak tekket med spon. Det diskuteres om dette er opprinnelig toppdekke, eller om det har vært undertak for skifer. bildene vi har er for dårlige til å avgjøre dette. I følge lokale kilder, har spontekking vært vanlig taktekkning i området i tidligere tider.

Sjarmoffensiv over fårikål

Det var duket til god stemning og fårikål i Stornaustet en fredag i oktober da Narvik Kystlag arrangerte høstfest og inviterte grendelaget med på moroa – dog ikke helt uten baktanker...

Det var Kystlaget som spanderte både mat og drikke til alle sine gjester, og siden potetopptaket nyss var avsluttet, ble fårikålen servert med nypotet og gulrøtter fra egen grøde.

Stornaustet var fulltegnet på forhånd, og det var et drøyt 30-talls mennesker fremmøtt – kystlagets mest ivrige og bygdas folk – omtrent halvt om halvt. Æresgjest var Sissel Lind, som hadde tatt initiativet ovenfor kystlaget til å berge naustet på Lindgården i Kjøpsvik (se side 12-13). Sissel gav oss et foredrag om Lindfamiliens virke og jektebruk på handelsstedet fra de kom dit på 1780-tallet – samtidig som Ole Knudsen regjerte jektebruket på Vidrek. Sissel skal få en egen vegg inne i naustet der historien til naustet skal være presentert.

Det omtalte naustet lå nå lagret under presenninger utafør veggen i fårikålens duft, og Anders og Per Einar foredrog om naustets nye oppstandelse, samt arbeidet med å plukke det ned i Kjøpsvik med bilder og bygnings-teknisk historikk.

Planene fremover ble også presentert, og planene om et felles aktivitetsområde i fjæra med bål plass, bord og

og ser for oss at kurs, sammenkomster, mm kan foregå her.

Det nye naustet er så stort at det greit kan huse både kystlagets åttring, «Skinnyfyken», og Paul's fembøring, «Frøya». I tillegg kan der også bli plass for noen av lagets småbåter.

-Anders

En liten fotomanipulasjon for å gi et inntrykk av hvordan dette kan bli når vi er ferdige.

benker så ut til å begeistre alle fremmøtte. I alle fall kunne Kystlaget legge til en drøy håndfull Vidrekinger i sine medlemsprotokoller. Til våren starter dugnadene med oppsetting av naustet, så da håper vi å se mange i sjauinga, og fårikålfesten - Den blir nok en årlig tradisjon.

Det ble fin stemning i vengen på Stornaustet under Kystlagets sjarmoffensiv ovenfor grendelaget og bygdas potensielle kystlagsmedlemmer.

Bygdekakkel...

Neida – det er ikke slikt kakkel vi snakker om – men helt bokstavelig. For slikt kakkel og galing som vi nå hører i bygda har vi ikke hørt på mange tiår!

«Høner i hagen» er ei Facebookgruppe med 27000 medlemmer. En stor del av disse befinner seg på Vidrek, om man skulle regne prosenter av inbyggerne, for nå hører man hanegal og kakling langs E6 fra man triller over Sild-vikhøgda til man passerer Røsåsen.

Den første hønsekolonien finner vi hos Toril og Gunnar. De er for veteraner å regne i hønseholdlaget. Det siste året er det også kommet langveisflygende høns der – helt fra Island!! Vi lar Toril selv fortelle:

Torils nyklekkede kyllingbabyer

Etter mange år uten høns, var løsta kommet til å starte på nytt. Æ ville ha rugeegg og ruge ut kyllinger sjøl. Det kan bli et ganske forutsigbart resultat. Er alle eggene befrukta? Hvor mange kyllinger blir klekka? Hvor mange haner blir det? De legger som kjent ingen egg, så man trenger ikke mer enn en for å holde kustus på flokken. Fordelen med å ha rugeegg er at de har ikke midd eller lus, så de er ikke “forurensa” sånn som voksne høner fra andre hønsegårder kan være.

Så var det å få tak i egg. Æ hadde veldig løst på Islandshøner, eller Vikinghøner som de også kalles. Da kom Rosa inn i bildet. Ho skulle akkurat hjem til Island og ville prøve å få tak i egg til mæ der. Hønene, til en venn av ho, hadde tatt sommerferie og lagt eggene ute, uten å markere hvor de var. Så det ble ingen egg fra Island denne gangen. Men Rosa visste råd, for ho har kjente på Rognan og der kunne vi få egg. Heldigvis var Karen Strandenæs på Rognan akkurat da og skulle hjem til helga. Ho fikk adressa og henta eggan, som sto ute på trappa i en eggekartong i et nett. Ho regna med at rugeegg måtte behandles med nennsomhet, og var lett rysta over at de bare sto ute uten tilsyn.

Det ble 11 egg i rugemaskinen og av de var 3 befrukta, og det ble 2 kyllinger, som viste seg å være ei høne og en hane. Det blir jo ingen flokk, så æ bestilte Hedemo-ræegg fra Hegra i Trøndelag og fikk sendt 24 egg i posten.

De gikk rett i nyvaska rugemaskin og etter 21 dager kom det 9 kyllinger. Den siste kyllingen hadde problemer med å komme helt ut av egget, fordi hinna inni skallet tørka fast i den. Da måtte æ løsne forsiktig og passe på at ingen blodårer ble skada. Han kom seg fint, men har en øyeinfeksjon, som blir dryppet og rensa 3-4 ganger om dagen. Det heter jo at de som ikke kommer seg ut av egget med egen hjelp ikke er liv laga, men det kan også gå bra.

Kyllingene bor for tida på badet i ei egnet kasse. Det blir noen haner, men æ klarer ikke helt å se forskjellen, her er ingen proffe japanene som kan skille ut hønene fra hanene. Nu er Rosa på Island igjen og skal prøve å få med seg flere rugeegg tilbake. Så det blir spennende å se ka det endelige resultatet blir. Vi har laget til rom til dem i stallen i vinter, så får de eget hønsehus og utegård til våren.

I det vi passerer Gjørhausvingen og kaster et blikk opp til Vollen aner vi Sveins «red light district». Anita fører (fjær-)pennen videre her:

Anitas Lohmann-tupper koser seg i eksklusive omgivelser...

Vi har flere ganger snakket om å starte opp med høner igjen. Vi hadde høner for 25 år siden. Nå var tiden for det igjen – med mindre jobbing og mer hjemmetid. Først måtte Svein bygge hus til dem, og det ble et stasus – godt isolert og med hønsegård. Først på sommeren flyttet 8 høns inn. Fire lohman og fire hvite italienerne.

De ble fort familiens kjæledegger, og særlig de

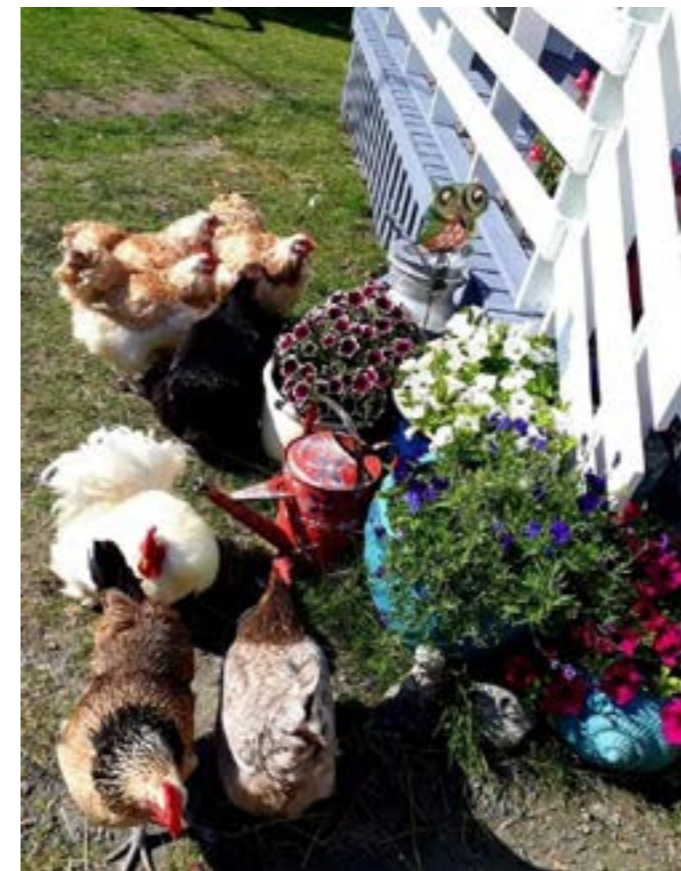
brune er sosiale. I hele sommer har degått fritt omkring på Vollen, vært opp mot Gjørhaugen og ned mot E6, så vi har måttet passe på at de ikke vandrer for langt avgårde.

En dag ble det fullt kaos i hønsegården. Det lå fjær overalt, og hønene hadde stukket seg inn under huset og lå omkring som om de var dau. Det var hønsehauken som hadde vært tilstede, men ikke kommet seg inn. Vi måtte innskrenke friheten, og det ble slutt på friheten de hadde uten at vi var ute og passet på.

Men så en dag skjedde det noe. Jeg kom ned med mat, og hønene var vettskremte. De lå omkring ute i hønsegården og inne i huset. Ei hadde gjemt seg i hjørnet, og der hadde hønsehauken fått fatt i henne – igjennom nettingen. Så nå har vi bare 7 høner...

Hønene har vært fantastiske eggleggere, men nå må de luften seg kun i luftegården. Livet kan være brutalt for frittgående høner...

Når vi fortsetter videre hundre meter etter E6'n, passerer vi Sean Wright oppe på Grønnvolden.

Hønene på Grønnvolden koser seg i vårsola

De har hatt høner ganske lenge. Nå er der bare fem igjen, men de går fritt sammen med sauene. Sean sier det har vært litt problemer med hønsehauken på sommeren, men at de bor inne i fjøset på vinteren. Han sier videre at de er ved enden av hønseholdet sitt.

Ett steinkast unna – på Lillevolden, tripper Sølvi og Anders' flokk på 14 damer og ridder JohanHansa. De har hønsegård med nettingtak, og har Lizzi som gjeterhund som passer på å holde rev og hønsehauk unna. Deres liv har normalisert seg siden fjorårets sjokk med innvandring

Noe forvirrede nykommere fra Hamarøya, men nå godt integrert på Lillevolden

av raringene fra Hamarøy – der han «Lillesatan» fikk rasere hakkeordenen i løpet av en eneste kveld. Integreringsprosessen har tatt lang tid etter at hovedrivalen ble prekevert til Forra. De nye damene har funnet harmoni sammen med de andre nå, men av sympati og bekymring for stakkars JohanHansa mentale og fysiske helse ved å skulle stemple alle eggene til 16 damer, har vi sendt fire damer ut i verden. To har funne glede i Sofies hønsegård i nabogården, og to har blitt byhøns hos Vegard Stormmo.

I neste nabogård, nærmere bestemt i Vidreks gamle postkontor - hos Shanny, bor det også høns – og flere haner. De lever i harmonisk kollektiv sammen med ei and og fire kaniner. Shanny

I Shannys hønsegård deller høns, ender og kaniner hus, og det går bare bra...

sier at de ikke er så veldig glad i kulden og snøen, men de går ut og inn akkurat som de vil hele året. Det er morsomt å høre galinga fra hønsene hos Shanny. Først kommer en som er så grann i målet – så etterfulgt av et skikkelig gaul fra en som skal fortelle hvem som er sjefen. Dette tåler JohanHansa i nabogården dårlig, og følger på i hanemålstriden.

Rett oppfor Shanny, oppe i Nøysomeheten i det gamle Hans-huset, bor Sofie og Rafal. De fikk overta to av de mest krevende damene hos JohanHansa på Lillevolden.

Rico er vokter i Sofie og Rafal's hønsegård. Stram kar!

Der blei de døpt Durit og Turid, og lever fruene glade dager der. De har etter hvert fått seg tre nye venner, og legger egg hver dag, sier Sofie. Hun sier videre: «Vi er så lykkelig for å bo en plass der hvor vi kan ha høner! Helt fantastisk! Så herlig å høre haner gale! Nesten hver dag gir Durit og Turid og tre andre egg. Barna er med og tar ansvar - både kos, mat og holder rent! Rett og slett bare herlig!»

Så tar vi turen vider bortigjennom bygda, og kommer til Sylvi og Roger i Røsåsen.

Der er det Lillegull, Dolly, Hetti, Letti og Netti som regjerer sammen med Sjefspusen Kara (Karamell). I ny og ne kommer det elg og en lur rev innom. Ganske ofte den siste tiden har vi vært heldige å få besøk av rådyr også.

Nå som julen nærmer seg har nissen valgt å ha Rudolf og gjengen på beite på marken slik at dem bli klar for den store julerreisen.

Hønsene på gården fikk adventsbesøk av to

I Røsåsen har damene pynta til jul!

byhøner som har bestilt hotellopphold i Røsåsen denne vinteren. Når sola og varmen kommer tilbake drar de tilbake til byen og livet der.

Det ser ut til at hønedomene på bygda synes det var stas å få nye venninner og kakler om stort og smått sammen- akkurat som herskapet på gården.

Når dette skrives, måler vi temperaturer ned mot 15 kuldegrader med sur Austavind. Det er naturligvis ikke greit å være verken folk eller høns i disse dagene. Men det er utrolig hvor hardføre disse fjærkreene er. Når man leser hva hønsevenner eller i landet sier om høns i kulda, kan man la seg imponere. 15-20 kuldegrader går greit og enkelte sier 30, - bare man forer dem godt. Det er energien fra foret de bruker til å produsere varme, og man må passe på at de ikke forfryser kam og hakelepper.

Til andre som vurderer høns – sett i gang! Det er en koselig og lettvinnt hobby. Høns er utrolig sosiale og koselige dyr å ha rundt seg. Det de leverer på frokostbord og i kakebaksten er jo også en utmerket grunn til å ha dem rundt seg.

Nok kakkel herfra. Nå galer vi jula inn - Kykkeli-juuul!

-Anders

Havbruk i fjærsteinan på Vidrek?

Lesing av Narvik Kommunes vedtatte Kystsoneplan ga oss litt av en bakoversveis, da vi oppdaget at to av de foreslåtte lokasjonene lå rett utafor fjærsteinene her i bygda.

Vi har alle innhentet millionanbud på grunn av livsfarlig avrenning fra våre etterladenskaper fra ett og annet toalettbesøk. Tiltakene begynner å komme på plass. Det lyser rødt i grøftene fra høgt teknologiske renseanlegg, og plastrørene ligger snart som lange makker utover leira. -Og vi kan puste lettet ut i trygg forvissning om at vi i tolvte time forhindret massedød av liv i fjorden.

Så kommer Kystsoneplanen og presenterer to gigantplanlegg rett utafor stoa. Ifølge TEOTIL-modellen

“Virakøyan 1” - Slik det er kartlagt i kystsoneplanen. Rett utafor Lundneset

kan utslipp fra produksjon av ca. 780 tonn laks, ørret og regnbueørret sammenlignes med størrelsen på nærings-saltutslipp fra en by med mellom 7800 og 11 700 innbyggere. (Kilde: Miljødirektoratet). Da blir enkelte av oss ganske fortvilte etter å ha brukt hundretusenvis av kroner fra sparekontoen.

Dette kunne vi naturligvis ikke la gå upåaktet hen, og grendelag/utmarkslag satte ned en hurtigarbeidende komite for å forfatte en innsigelse til høringa. Det samme gjorde hytteforeninga i Saltvika. Vi brukte saklige argumenter der vi påpekte en rekke forhold i strandloven og forurensningsloven/naturmangfoldloven som var oversett, samt manglende konsekvensanalyser.

I skrivende stund er stillinga 1-0 til de som mener at kystsoneplanarbeidet i Narvik kommune er under enhver kritikk. På dette laget finner vi alle de andre organisasjonene/foreninger/næring og privatpersoner som har levert innsigelser, og som lagkaptein finner vi statsforvalteren som rett og slett slakter hele arbeidet som er gjort i kystsoneplanen. Manglende konsekvensutredninger og slett arbeid mener han, og har sagt full stopp for planen slik den foreligger.

“Virakøyan vest” - slik det er plassert i Kystsoneplanen. Rett utafor Sildvik/Risøya

Narvik Kommune svarer med at «det må forhandles frem løsninger» i stedet for å gå tilbake til arbeidspulten for å gjøre skikkelig arbeid. Om dårlig arbeid bare skal kunne «forhandles» frem til å være godt, vet vi ikke om hummer, villaks og annet skjørt liv i fjorden kommer til å godta. Vi anbefaler kommunens saksbehandlere om heller å prate mer med disse beboerne av fjorden for å få godkjent arbeidet sitt. I mellomtida får vi som synes at dette begynner å gå over alle støvleskaft, bare være vaktbikkjer.

-Anders

Ny i bygda

Natt til lørdag 06.11.21 ble Oliver Søfteland Kristensen på 53cm og 4186g født. Alt vell med mor og barn. Stor stas med ny jordbærbonde på Gjerdhågen.

Då far hadde kongedesserten i busserullen

Av Andreas Indregard - Historia er saksa frå Andreas si bok «Minne og dikt»

Ein sommar hadde vi Margerete Flygel, dotter til Nils Nilsa på Lendenes til taus. Så ein dag skulle far og ho gå og leite moltebær. Ute på trappa blei dei ståande og spekulere kor dei skulle leggje vegen. Det var seint på tida og mest utplukka alle stader. Far visste ikkje, men sa at no fekk dei berre ta til å gå, skjebna fekk rå. - Det bar inn og oppover alle haugar og myrar. Men over alt var myrane vel avplukka. Dette såg svært dårleg ut. Det var sers ille, for far hadde vore i byen, og då hadde Kristian Mosling bede han skaffe bær til kongemiddagen som skulle vere på Grand. Kongen var nemleg ventande til Narvik, og det var Mosling som sto for tilstellinga på Grand Hotell. Han lova sers god pris dersom far kunne skaffe bær. Far hadde lova å gjere sitt beste.

Men no såg det altså vonlaust ut. Dei var komne på fjellhøgda ovafor Jo-Pålsaheimen og hadde mest ingen ting i bær-koppene. Her blei dei no samde om å skiljast og ta kvar si lei. Margrete gjekk mot Hamaren og far heldt fram innover.

Dei hadde just skild lag, då kom far over noko bær og tok til å plukke. Men så ville han sjå etter kor mykje det var han hadde for seg. Han gjekk framover mot bakkekanten der det tar til å halle ned med Skjærvika. Og no såg han at denne myra han hadde byrja på heldt fram nedover, og over alt sto tett i tett med fin, mogen moltebær. Her var det berre om å få tak i hjelp. Han sprang oppover og saga etter Margrete. Ho høyrde det og kom straks attende. Så gjekk dei i gang å plukke. I ein fart var bærspanna full, men endå såg det ut til å vere like raudt av bær på myra. Far kledde av seg busserullen. Han tok mykje. Dei plukka i både armane og bolen, men endå var der mengda med bær att. No måtte overskjorta av, og dei plukka i henne óg. Berre så mykje det var råd å få i. Margrete sitt tørkle laut visst óg til før det var ende på bærmyra. Med alt dette skulle dei gå den lange vegen heim. Dei skar staurar og laga til børtre, men far sa dei var fælt avkjava i armane då dei nådde stua heime. Så var det å gå i gang med bærreinskinga, for bæra skulle leverast i byen dagen etter.

Andre dagen var det storaustavind. Det tok tid med å kome seg av landet, og seint var det å slite seg framover oddane til Røsåsen. Dei blei ei god tid seinare enn vanleg. Dette var same dagen som Kongen skulle vere i byen, og eg trur det var så at bæra måtte vere på plass til kl. 8. - Då far kom så langt opp som til kjøpmann Jarl i gate 1, møtte han onkel Kristian. Han var på nedtur, og bar eit tomt anker (kagge) under armen. Far spurde straks kor han hadde vore og seld bæra. Jau då, han hadde vore på Grand, og der hadde dei kjøpt all bæra hans. Prisen var sers god. Eg trur han hadde fått 80 øra literen. "Då eg høyrde det, blei eg slien," sa far. "No hadde nok ikkje eg ærend på Grand, når Kristian hadde vore der og seld. Og andre stader var sjølv sagt prisen mykje lågare." -

Men far kom til det at han berre fekk gå til Grand

og gjere som han ikkje visste om noko anna. Han gjekk inn på kjøkenet på Grand og sa frå at her kom moltebæra til kongemiddagen. Men det blei ikkje tatt for god fisk. Ho som stod for styren der, sa at dei hadde kjøpt bær og at dei ikkje skulle ha meir. Far meinte på at det ikkje blei hans sak, Mosling hadde tinga bæra og gjeve han ordre om å bære ho på Grand. Men kvinnfolket, som hadde det svært annsam, blei flygande sint og meinte på at ho ikkje ville ta imot noko bær.

Far strauk då i veg dit Kristian

Mosling budde. Han sto just og drog flagget opp. Far helsa og sa at no var han komen med bæra til kongemiddagen. Det var fin-fint, meinte Mosling på, han måtte berre vere så gild å bringe bæra på Grand. Far sa frå at han hadde vore der, men at tenarskapen berre var "arg og besett" og nekta å ta imot. Dette var noko tøv, sa Mosling. "Gå du på Grand og hels frå meg at dei berre har å lystre ordre, elles skal dei få med meg å gjere." Då far kom attende til hotellet med denne tidenda, blei ikkje veret lettare der. Men dei turde ikkje nekte å ta bæra. Ei tenestegjenta blei send med ned i kjellaren til å måle og tømme bæra. Men her hadde dei ingen ting å tømme i, og kvinnfolket skjente og brukte seg på Mosling som laga til alt dette bråket. Til slutt var ho i veg og fann i ei gamal korg, av det slaget som ein brukte til å ha ull i. Der oppi blei bæra tømnd. "Men safta berre flaut utover kjellargolvet," fortalde far.

Då han no på dette viset fekk tømnd bærkoppane sine, tykte far det kunne vere nok denne dagen. Sidan då han kom til byen, gjekk han til Mosling og fekk oppgjer. Og prisen var det inga pruting på, han fekk det same som onkel Kristian hadde fått. Kristian Mosling fekk no å vite korleis bæra blei mottatt og handsama. Ja, han var nok samd om at ullkorga ikkje var den beste koppen å ha bæra i. Men alt hadde gått bra, - bæra hadde vore delikatess på middagsbordet, og Håkon hadde ete av ho og tykt sers godt om det han fekk. At far hadde bore bæra heim i busserullen og overskjortarmane, veit eg ikkje om Håkon Rex endå har fått greie på. Og no har han jo ete opp mykje mat sidan den tid.

Martin Indregard på veiarbeid på Krøkebærneset

Styrketrening på grendehuset.

F

I høst startet Ingrid opp med forskjellige typer trening på grendehuset. Æ valgte å bli med på styrketrening, for det er ikke til å komme forbi, at muskler som ikke blir brukt forfaller med åran. Man trenger styrke og balanse for å holde seg på beina og særlig nu når vi går mot vinter og holka. Vi er ca. 12 voksne damer, litt forskjellig antall fra gang til gang, men gjettt om vi blir "kjørt", for ikke å snakke om utkjørt. Hver deltaker har sin matte som base og det er helt utrolig hvor oppfinnsom Ingrid er med tanke på ulike øvelser. Ho høres ut som en engel når ho "befaler", og når vi har strevd med det vi tror vi tror vi klarer, så si ho bare "men nu tar vi det litt hardere, det klarer dåkker", og vi jobber på! Æ har oppdaga mange muskla som har lagt i dvale og det kjennes på gangsperra etter et par dager. Verst er det de første gangene, så blir det bedre og kroppen viser at det nytter. Det er ingen kleskode,

kom i det du liker å ha på deg. Vi fikk klar beskjed om at vi var så stramme og fine i tightsene, som vi har på, og fortsettelsen lød "men når dåkker tar dem av så vises det kor det trengs å strammes opp". Reine ord for pengan. Det merkes også at Ingrid holder på å trene opp en valp, for av og til så kommer det et "Brraaaaa!", så det er like før vi begynner å logre. Gymsalen er perfekt til slik bruk. Det står fremme vann og te, til de som ønsker det, og atmosfæren i rommet er veldig god, med blomster og lys midt på golvet og bare lampettene som belysning. Utvalgt musikk følger med, så man får ro i sjela, og trent sener og musklatur på en gang. Er veldig glad for at vi kan være på grendehuset, det betyr at huset blir satt på kartet, og kan gi flere et hint om at alt treng ikke å foregå på torvet.

Toril

Nybygg på Sildvikhøgda

Vi har ikke fått nye hyttenaboer, men naboene får seg ny hytte. Arvid Olsen, far til Inge, bygde hytte på Sildvikhøgda rett etter krigen. Den har vært mye brukt opp gjennom åran av hele familien. Den nye Ranahytta passer nok bedre i forhold til dagens hytteliv. Var imponert over sjåføren som rygga en svær trailer ned på hyttetomta, det var finjustering på øverste hylle. Gleder oss til å se når de er flytta inn, men de har innvendig arbeid som må fullføres av familien først. Det ser ut til å bli veldig bra!

Toril

Frøya

Hei! Jeg heter Frøya og blei født den 16.september på Sortland. Den 12. november kom mor Randi og far Alf-Harald til Evenes og henta meg hjem til Bjerkelund, og der har jeg funnet meg godt til rette. Er snill og rolig i flekkan, men er også ganske tøff, utspekulert og rampete, fortell ho mor, men jeg er jo ikke så stor enda, så jeg blir nok bedre etter hvert. På bildet er jeg 9 uker gammel.

Ei riktig God jul til alle, fra elghunden Frøya.

Søskenbarn med suksess

De to Vidrek-tilknyttta søskenbarna Anne Bjørnstad (datter til Rønnaug) og Kjetil Indregard (sønn til Martin) fortsetter å markerer seg i underholdningsverden, ikke minst i førjulstida. 5. desember slapp Anne laus andre sesong av serien «Beforeigners», etter at første sesong blei en knallsuksess. Og mottakinga ser ut til å bli like bra i år...

Kjetil smeller til med manus til årets julekalender i NRK: Kristiania Magiske Tivoli-teater. Historia om fattig-ungene på et tivoli-teater i Kristiania ved forrige århundreskifte ser ut til å være en god oppfølger av den evigunge «Jul i Svingen» han laga i 2006. I tillegg har Kjetil skrive bok om en av ungene på tivoliet. Den heter «Tikkens jul» og har høsta diverse terningkast 5 og 6 etter lanseringa.

Vi ønsker begge til lykke!

Martin

Juletreffest på Grendehuset

Onsdag 29. desember kl 17.00

Ta med matfat og nissepakker merket med navn til de som skal få.

Vi møtes til trivelig ettermiddag på grendehuset

-Komiteen

AVLYST

Ailu

Ailu er fødd i Karasjok, og er blanding av border collier og svensk lapphund. Han var to måneder da han kom til oss på Indregard i juni. Ailu trives godt her på Vidrek, ikke minst på de daglige lufteturene i skogen eller opp til Helligdagsvatnet. (Skrivemåten av navnet, Ailu, er samisk: -u uttales som -o på samisk).

-Martin

Diesel

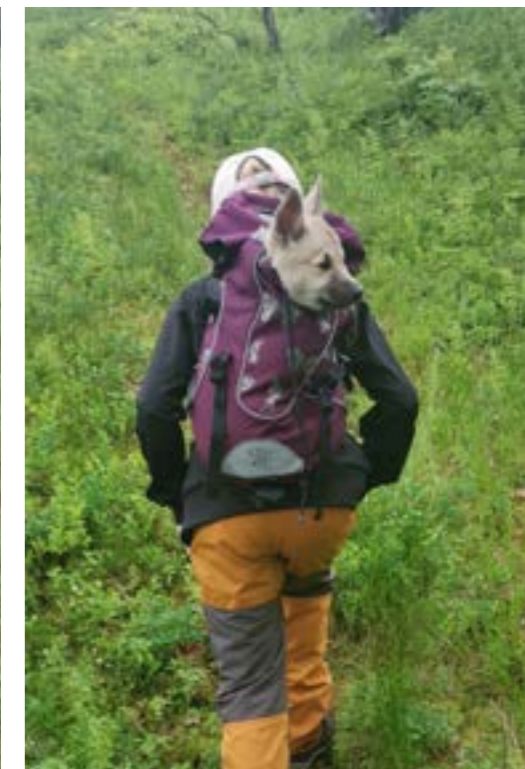
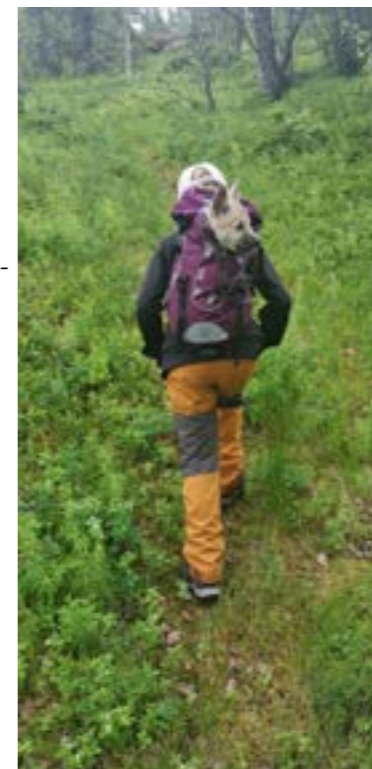
Juni 2020 var tok jeg (Sissel) og Tuva Lovise den lange kjøreturen til Jæren for å hente hjem et nytt familiemedlem som skulle bo sammen med oss her på Bjerkelund.

Etter å ha sett på, og lest oss opp om flere hundraser hadde valget falt på Norsk Buhund. Dette er en av urasene i Norge, å di har lang fartstid på gårdene som både vakt- gjeter- og jakt-hund. Også her har det bodd buhund før.

Det ble en lang kjøretur i tiden hvor flybilletter ikke var bare å få ordnet. Tuva Lovise var spent, å klaget ikke en eneste gang på hele turen, men da i kom til Råna på tur hjem kunne hun erklære at: nå er jeg lei! Men da hadde vi jo bare 10 minutter igjen.

Det ble stor lykke i heimen når vi endelig kom hjem med "lillebror". Å alle tre jentene fikk kose masse. Han fikk nok kjærlighet. Det ble meget raskt klart at vi hadde valgt rett hund for oss. Selv mer all valpeføra så lyste det gjennom at Diesel han kom til å bli et godt integrert familiemedlem. Omsorgen barna viste for han, å hans engasjement i dem var helt unikt.

Siden da har han rukket å blitt halvannet år. Han finner ikke på like mye ugagn som han gjorde i starten, å valpetennene er vi ferdige med. Så nå har vi en bestevann som passer på flokken å er med på alt vi gjør. Både tur, jordbærslang og lydighet trening er noe han elsker. Å til

våren skal vi starte med spor trening, så kanskje han kommer seg på jakt også.

Jeg syntes at det er fantastisk at barna mine får vokse opp med hund, å di lærer mye om ansvar og kjærlighet. Å toppen av kransekake må være å få bringe videre en rase som har sin tilhørighet rundt om på gårder i Norge, å som er avlet for å tåle norske forhold, samt er jevnt over friske å glade dyr. Perfekte familiehunder.

-Sissel

Julehilsen fra Kvaløyvågen

Alle Austavindens lesere ønskes riktig god jul og et godt nyttår fra Aina med familie i Kvaløyvågen!

Noen bilder fra gjengen har vi fått. Øverst fra venstre og nedover:

- Jostein mekka på bilen
- Anders fikk kveita
- Viktor feira at lokalbutikken ble 10 år
- Håkon ble konfirmert i mai

Dyrehold

Det har blitt forandring i dyreholdet her på Sild-vikhøgda. Etter å ha hatt hester sammenhengende i 45 år er det nå slutt. Min Lipizzanerhoppe Maddi på 26 år ble avlivet 2. august i år. Hun strevet med snørring og neseblod fra et nesebor, og ble behandlet for bihulebetennelse med flere antibiotikakurer i fjor høst, men hun ble ikke bedre. Vi tok henne med til Målselveterinærene, som har røntgen og utstyr til endoskopi, i februar. De fant ut at hun hadde en soppinfeksjon helt oppe i nesehulen så hun fikk behandling for det. Soppen minsket, men da vi dro tilbake i midten av juni, var det kommet en utvekst der som de tok biopsi fra. Det viste seg å være en hissig, ondartet ardenokarzinom, en kreftsvulst som vokste inn i beinsubstans og ligamenter. Den var som et isfjell der bare den øverste delen var synlig. Veterinæren mente at Maddi kunne ha flere gode dager igjen, men jeg klarte ikke å gå og vente på at tegnene på at hun hadde ondt skulle bli tydelige, da hadde det gått for langt. Ellers var ho frisk og sprek for alderen,

men man må bare gjøre det man må når tiden er der. Nå har vi tre sauer igjen, så får vi se hvor lenge de blir, og ellers er det høner, hund og katt igjen på gården. (PS: Sannsynligheten for at det kommer nye hester til våren er stor! Kath.)

Toril

Året som gikk fra naustdøra

2021 skulle bli det første året fembøringen ikke kom på havet. Med kombinasjonen dårlig sommervær i kombinasjon med masse annet viktig arbeid å gjøre på gården, blei det i grunnen helt greit.

To av bandene (spantene) er byttet. Et møysommelig arbeid. De skal felle på millimeteren hele veien fra botn og opp.

Vi var klar over at omfattende restaurering var nødvendig da vi satte den in på hausten 2020. Vi hadde funnet masse råte i to band, tank- og motorfundament, samt ripene, da vi bytta hovedmannsbeten for forrige sesong. I tillegg skulle gir og motor få seg lett overhaling og oppsjaining mens vi likevel hadde den ute.

Vi tok tidlig fatt på arbeidet rett etter påske, og var vel i ferd med å se enden på jobben, da Lind-naustet

kom dettende i fanget på oss. Dermed var det bare å slippe verktøyet og dra til Kjøpsvika. Etter denne jobben var det å ta fatt på å legge nytt tak på huset. Mens jeg stod i stilasene der i full HH-bunad og tømte regnvann ut av ermene, var jeg i grunnen fornøyd med at skipet stod tørt og godt i naustet. Været fristet i alle fall ikke til noe form for sjøliv. Og sånn gikk nå den sommeren...

Vi fikk imidlertid en fin St.Hans-feiring med grilling og kos ved naustet. Olga var sammen med oss, og kvelden ble skikkelig koselig.

Der har vært noen få aktiviteter i naustet i år, men coronaen la en skikkelig demper på selskapsaktivitetene. Frank Nystad og Scania hadde sitt sedvanlige julebord, og Narvik Kystlag hadde årsmøtet der. Så kom jo den store færikålshøstfesten med Kystlaget og grendelaget. Dette kommer vi nok til å gjøre til en tradisjon som faller sammen med opp-

Det er ikke noe bedre og mer nøyaktig måte å gjøre dette arbeidet på enn med sammen med opp-øksa og ei nøyaktig hand

Ole Magnus ankommer Vidrek med siste lasset fra Kjøpsvik.

lage tjæremile av. Slikt blir det fort festligheter av – men om det blir inneværende år, er vel heller tvilsomt. Før dette har vi mange hundre dugnadstimer å gjøre på naust-

takarhelg – båt- og potetopptak.

Når Lindnaustet er kommet opp vil nok aktivitetene tilta i stornaust-fjæra. Da har vi to fembøringer og en åtring som skal ha sine stell vår og høst – ok kanskje litt lipsetting innimellom. Flere kurs blir det også, og Per Einar Eilertsen har veldig lyst til å bygge båt. Vi har også liggende etpar kubikk med tyrirot atti veggen som vi har tenkt å

En en-sylindra Liden Lindköping stasjonærmotor skal komme til heder og verdighet igjen...

oppsetting og sliplegging. Vi har også en svær ensylindra semidiesel av typen Liden Lindköping stasjonærmotor som skal restaureres til å dra slipvogn. Da blir det godlyd av typen dunk-dunk å høre i fjæra.

Det er mao. Et aktivt år som forestår. Velkommen på dugnad og kos i fjæra, alle sammen!

-Anders

Savnet lemen

Dyrebeskyttelsen Norge, avdeling Sogn og Fjordane fikk tilsendt et bilde av det de trodde var et marsvin. I et innlegg på sin Facebook-side skrev de: «Denne lille vennen er funnet ved parkeringsplassen utenfor ISS Førde. Indre Hornesvika 3. Bergum området. Mangler du ditt marsvin? Ta kontakt med oss snarest hvis din lille kompis er uten på vift.»

Det skulle vise seg å være et lemen de hadde tatt bilde av. Så hvis du savner et lemen, er det bare å ta kontakt med dyrebeskyttelsen i Sogn og Fjordane.

Trond

Nytt liv på Bjerkelund

Den 15.09.2021 kom Tora Kristin Bjerkelund til verden i stormfart på UNN Tromsø. Frisk og rask med sine 3585g og 51cm var hun klar for å møte verden og tre spente storesøster. Tilde Sofie, Tuva Lovise og Thale Alvilde er alle glad for å ha fått ei lita fræken å øse omsorg og kjærlighet over, og er mamma og pappas flinke hjelpere. Stolte foreldre Sissel M. Evensen og Øystein H. Bjerkelund

Tre bokomtaler

Forlatte hus – og noen av menneskene som bodde i dem
Britt Marie Bye
Utenfor allfarvei forlag

Britt Marie Bye har gjennom nesten 10 år reist Norge på langs og på tvers for å fotografere forlatte hus. 63 av disse husene har fått plass i boka. Det er et praktverk med gode bilder trykt på papir av høy kvalitet.

Forfatteren har funnet frem historier om hvem menneskene var som en gang bodde i disse husene, og hvilke historier de etterlot seg. Det er spennende, rare, triste og fine historier. Noen hus og historier er kjente, andre er anonyme.

Her mennesker og hus har skilt lag, er resultatet forfall, men i noen tilfeller kan man lese av husene hvordan menneskene levde. De tar oss tilbake til perioder mellom 1700-tallet og frem til 1980-tallet og er spredt over hele landet.

Boka er satt sammen av store fargebilder og korte tekster og appellerer til nordlendingens nostalgi og sans for tradisjoner.

Charles Ravn – glemte bilder
Ivar Skoglund
Orkana forlag

Charles Ravn (1889-1963) er en fjern slektning av Ravn-slekta her i bygda. Han vokste opp på gården Winge i Kjeldebotn og ble tidlig en ivrig hobbyfotograf, en hobby som senere ble en yrkesvei. Han etterlot seg nærmere 10 000 fotografier fra tidlig 1900-tallet og frem til begynnelsen av 1960-tallet. Bildene gir et innblikk i hverdagslivet i Ofoten for 100 år siden, sett gjennom Charles Ravns linse. Ivar Skoglund er også bosatt i Kjeldebotn i Ofoten. I tillegg til å beskrive bildene og omstendighetene rundt disse, tegner han et troverdig portrett av Charles Ravn, et portrett som både avslører hans kvaliteter og hans sær-egenheter.

Boka er interessant og lærerik. Det er noen ortografiske feil og andre uregelmessigheter, men i det store og hele er det ei leseverdige bok som fortjener en plass under juletreet.

Alle må snarest komme i hus!
Elin Myhre
Dyrøy historielag
Sørreisa historielag

Boka inneholder unike øyenvitneskildringer fra «Slaget om Narvik 1940» og skildringer fra reiser i Nord-Norge, krigsårene 1941-1945. Dagboknotatene og øyenvitneskildringene har aldri før blitt publisert. De gir nye opplysninger fra krigstida og vil være et supplement til tidligere utgitte dramatiske tidsvitneopplevelser. Boka er dagboknotater som metodistprest Thomas Thomassen har skrevet ned på sine tjenestereiser i Nord-Norge. De gir detaljerte skildringer av angrepet på Narvik i 1940 (del 1) og fra hans årlige reiser til Nord-Norge, 1941-1945 (del 2). Boka er bl.a. illustrert med foto fra krigsskueplassen Narvik, alle fra Thomassens fotosamling. Det samme gjelder foto fra Finnsnes og omegn og fra Vadsø.

I den første delen skildrer Thomassen sine opplevelser fra Narvik. Han er på reise nordover til Vadsø, men pga. slaget om Narvik april dagene 1940, kommer han seg ikke videre. Utgiverne er tro mot dagboka og rammer inn dagboknotatene med korte situasjonsbeskrivelser av krigsforløpet.

Thomassens nære beskrivelser av mennesker, begivenheter og omgivelser bringer leseren nært opp til de dramatiske begivenhetene.

God lesing!

Trond

Tidløse klokker

Tidligere i høst fylte broren min 70 år. Familien gikk sammen om å spleise på en gave, og ei bordklokke ble foreslått. Det falt i min lodd å gå til innkjøp av denne, og turen gikk til urmaker Karoliussen, for en handel og en ditto hyggelig prat. Vi endte opp med ei tradisjonell klokke, omtrent som den på bildet.

Etter endt handel sa urmakeren at det var ei tidløs klokke jeg hadde kjøpt. Det fikk meg til å tenke: Hva er ei tidløs klokke? Finnes det virkelig tidløse klokker? Hva med ei klokke som har stanset? Den viser feil tid, men den viser da fortsatt tid. Hvis vi plukker bort viserne, viser den ikke noen bestemt tid, men klokkeslettene står fortsatt og lyser mot oss. Hvis vi også fjerner urskiva, blir klokka tidløs, men er det da fortsatt ei klokke?

Jeg tenkte også på hva ei tidsriktig klokke er. Er det ei klokke som viser riktig tid? Ei klokke som står, er den tidsriktig to ganger i døgnet? I mitt stille sinn tenkte jeg over disse tingene, smilte og takket for handelen, ruslet ut i oktoberdagen og

Tenning av julegrana

I år som i fjor inviterte vi til utendørs sammenkomst med gløgg og pepperkaker i forbindelse med tenninga av julegrana. Et tjuetalls personer hadde tatt turen til grendehuset denne søndagen i slutten av november. Et kaldt austavindsdrag til tross, det varmet å se så mange sambygdingar i alle aldre, og hundene var også med.

Trond

Smånytt

I løpet av 2021 er det noen i bygda som har fått nye kjøkken. Måtte det gi mye trivsel og matglede! Austavinden ønsker dem lykke til!

På seinhøsten startet Svevia (med evt underentreprenører) og fjerne trær og busker som hang fra fjellskjæringene og ned mot veibanen. Dette foregår i skrivende stund mellom Skjomnes og Skjombrua.

funderte på om det var utidig av meg å kjøpe ei tidløs og tidsriktig klokke.

Trond

Tarzan

Jeg heter Tarzan og bor hos Berit. Der bor også Pia Tulipan, ei sær gammel dame på 11-13 år. I november fylte jeg et år. Jeg kommer fra Røsåsen, og jeg har også andre søsken i bygda. Jo eldre jeg ble, jo lengre pels har jeg fått.

Jeg er veldig glad i å være ute, selv om det blir litt kortere turer nå på vinteren. Jeg liker å leke, jakte på fluer og mus, og ikke minst kose. Jeg er ganske nysgjerrig, og vil være der det skjer. Derfor følger jeg med når det vaskes opp, dusjes, går på do, hagearbeid, hopper på biltaket når den kommer, leker i garasjetaket, ser litt på TV, trår på tastaturet på PC'en, hopper opp på hustaket, utforsker plastposer og pappesker. I år har jeg fanga ganske mange mus.

I sommer la jeg ei død mus i en fjellsko på trappa. Den ble funnet da eier sku bruke den i full fart. Oi, oi, oi. Jeg fulgte med på vimpelen til Statsraad Lehmkuhl på tv'en, og hoppa for å ta den. Det resulterte i at TV'en datt av tvbordet og bakover i

en saccosekk. Heldigvis. Det er alltid noe å utforske! Jeg ønsker alle ei riktig god jul, spesielt alle pusene i nabolaget!

Tarzan.

Tok tak på Lillevolden

Den gamle tjæreappenm hadde sett sine beste dager. Til tross for stadig tjærebreing gjennom 70 år, var det nå på tide å gjøre noe med saken.

Tor-Arne var hyra inn som ekspertise, og undertegnede skulle være handlinger. Det som startet opp som pene sommerdager på taket tok etter hvert form av et inferno av kuling, regn og iskaldt – enkelte dager så ille at vi bare måtte søke tilflukt.

Når man jobber på tak har man i hovedsak armene vendt oppover. Helly-Hansens ellers utmerkede regnhyr har i så måte en konstruksjonsfeil: Alt vannet som kommer inn i ermene renner ikke ut noen steder, og når albuene begynner å ligne bleke rosiner inni der er det på tide å sleppe armene ned for å tømme ut vannet. Så et innovasjonsforslag til HH er oversendt; Dreneringsglidelås på albuene.

Med doble vinklede arker på hustaket, ble det

mye møysommelig måling, kutting og tilpassing. Noe jeg på forhånd hadde håpet skulle være etpar ukers jobb, var avsegsstyrt på litt under 5 uker. Men nå er det gjort. Resultatet ble pent – og aller viktigst – vi har tett og godt tak.

-Anders

Nærbutikken i Kvaløyvågen

2. februar 2021 var det et to siders oppslag i Nordlys om nærbutikken i Kvaløyvågen, med bilde av Aina Olsen som hovedoppslag. Hun forteller om butikken med langt mer enn det rare i. Der kan man finne garnnøster, votter, magasiner og grønnsaker. Eller en vegg tettpakket med fiskeutstyr, og en spade.

De 300 fastboende har slått ring om nærbutikken. En gruppe lokale startet et aksjeselskap da det var snakk om å legge ned butikken. Folk blir overrasket når de kommer innom og ser det store vareutvalget. Hvis de da ikke setter

seg ned i kafeen og tar seg en softis. For nærbutikken har egen softismaskin med alle slags strøssel. Etter dette avisoppslaget har det vært skrevet om butikken i Kvaløyvågen flere ganger i Nordlys, med Aina som forgrunnsfigur. En honnør til Aina og hennes sambygdinger, og lykke til med videre drift av butikken.

Trond

Troms og Finnmark

Det ser omsider ut til at det går mot en skilsmisse i tvangsekteskapet mellom Troms og Finnmark. Det forenkler en del språkutfordringer som folk i vårt nordligste fylke møter i dag.

Personer fra Bardu eller Målselv kommer fra et område som i dag heter Indre Troms og Finnmark. Vandrer man videre nordover og østover i fjellheimen, kommer man etter hvert til Troms- og Finnmarksvidda. Her kan man støte på en aromatisk plante som for tiden heter troms- og finnmarkspors.

Hvis man vil oppholde seg i mer kystnære strøk, kan man reise til Nord-Norges største by. Før man kommer til brua, kjører man gjennom Troms- og Finnmarksdalen, med Ishavskatedralen og Troms- og Finnmarkdals-

tind som kjente landemerker.

Hvis man vil henge seg opp i andre språklige utfordringer, kan man ta utgangspunkt i stillingstittelen -mann. Fylkesmann er for eksempel endret til statsforvalter. Da er det også naturlig at spellemann endres til spelleforvalter, og sprellemann endres til sprelleforvalter. Og naturligvis må stuntmann endres til stuntforvalter.

Slik kunne jeg holdt på i det uendelige, men etter disse språklige stuntene er det på tide å gi seg.

Trond

Julebasaren

Vi fikk endelig anledning til å arrangere basar igjen lørdag 13. november. Selv om det fortsatt var anbefalt å holde avstand og bruke munnbind, var det mange som tok turen, om enn noen færre enn normalt.

Værgudene var på vår side, og parkeringa gikk greit. Vi rakk å gjennomføre fire runder med åresalg, og tombola-trommelen surret og gikk hele dagen. Salget av lapskaus, kaffe og kaker gikk unna, og folk tok turen innom salgsutstillinga og kjøpte husflidsprodukter.

Loddsalget var større enn noensinne, med mer enn 200 solgte bøker. Selv om besøket var litt lavere enn det pleier, ble sluttresultatet svært bra, og vi kan puste litt lettere ei tid framover.

Trond

Julebasar

Vidrek grendehus lørdag 13. november
kl. 10.00 - 16.00

Salg av husflidsprodukter, lefser med mer

Salg av hjemmelaget lapskaus, kaffe og kaker

Loddsalg
Tombola
Trekning kl. 16.00

Arrangør: Vidrek grendelag

Stikkord til kryssordet

Vannrett	46 Pungdyr	90 Møte opp	Loddsrett	42 Vilter	98 Opprør
1 Instrument	48 Nag	92 Hos	1 Kvinnenavn	43 Skreppe	99 Vender
5 Man	49 I året	93 By	2 Trafikkanter	45 Møbel	101 Spre
7 Drikk	50 Utrop	94 Konjunksjon	3 Slektningen	47 Forsømme	102 Moderne
8 Høyde	52 Arbeid	96 Artikkel	4 Kraftuttrykk	49 Fra	omv.
9 Skråninger	53 Artikkel	97 Ale	5 Mannsnavn	51 Ytre	103 Gripe
11 Leker	54 Lyd	98 Mannsnavn	10 Merkverdighetene	54 Fallar	104 By
12 Land	55 Smerte	100 Arbeidsrom	14 Yte	57 Fugl	105 Stump
13 Dikt	56 Fri	101 Hud	16 Tidligere fylke	59 Kvinnenavn	106 Tegn
14 Veier	58 Sportsutstyr	103 Leve	17 Måned	60 Månefase	109 Berg
15 Fuglen	61 Båt	104 Tråd	18 Frukt	62 Butikk	110 Drikk
17 Mannsnavn	63 Hån	107 Byrde	19 Kna	64 Bak	111 Bål
20 Gjør	65 Forfatter	108 Mørk aften	20 Flatemål	68 Formiddag	114 Tæl
22 Horde	66 Union	112 Bort	21 Kro	70 Rundreise	117 Løpe
23 Samd	67 Europaveg	113 Oppi	22 Dyr	73 Svensk selskap	118 Hast
25 Undertrykke	68 Dyr	115 Fisk	24 Munndeler	75 Bladet	119 Musikkstykke
27 Rikdomskilde	69 Bort	116 Hint	26 Hyl	77 Gal	122 Bånd
30 Regn	71 Ukjent	117 Kjøpslå	27 Vill	79 Nese	126 Strøm
31 fortegnelse	72 Kvinnenavn	118 Enerom	28 Presang	80 Svelle	128 Radiobølger
33 Kvinnenavn	74 Vente	120 Fryse	29 Innrømme	82 Konjunksjon	
34 Ivaretatt	76 Avgift	121 Meddele	30 Gi	84 Artikkel	
37 Bindevev	78 Adverb	124 Lakke	32 Spør	86 Nedbør	
38 Røre	80 Gresk bokstav	125 Stemme	35 Mannsnavn	87 Filmsal	
39 Avis	81 Øy	127 Strev baklengs	36 Kvinnenavn	89 Felle	
41 Morene	83 Jumboer	129 Nynorsk pronomen	37 Renslig	91 Preposisjon	
42 Lengst ute	85 Ildsted		40 Skrenser	92 Skrue	
44 Dyr	88 Ord			95 Tall	

Løsning - Finn Fem Feil

- Det ene «hornet» på fjellet
- Lita bjørkegrein
- Stein i fjæra
- Svaberg
- Garnblåse

Svenskpelk og dundune...

"Armoden" var et kjent, om mindre kjært innslag i fjordtarmens kystdrivende næringsliv. I likhet med eieren, han Jo-Pål i Holla, var "Armoden" nokka fuktig og skabbåt. - Og likheta mellom den 10-hesta sabben og betjentjenten, han Våt-Henrik var også påviselig. Begge var sein om morran, og måtte ha seg en sjænk før de starta.

Båt og mainnskap hadde levd lenge i lag - og bar preg av det. Uttrøkket "ship-shape" hadde såvisst ikkje opprinnelse der om bord.

Det hendte seg ikke så reint sjeldent at karan kom på kant med sine respektive. Ofte under førjulsstria, der ledelsen i hjemmet pleide å stille krav om tilgjengelighet for oppgaver som mannskapet hadde liten forståelse for. Det var ikkje alltid at argumenter om "husholdningens understøttelse" var god nok tel å forsvare nokken daga ute av syne førr øvrigheita heime – som mer kategoriserte kaillan sine aktiviteter som "sjælens vederkvægelse". Ofte var de strabasiose sjyværan deres telfeldig lagt tel nabobygder med servering. Dette var neppe årsaken til at "Armoden" var oppsatt med førsteklasses losji. Den gamle æderdyna som han Jo-Pål hadde fått lov tel å annektere, etter at (nu salige) gramonsen utallige ganga hadde markert sitt eierskap på den, utgjorde selve tredjestjerna på lugardøra.

Lugaren var for øvrig utvida en halvmeter attover på dekket, da dettan var praktisk for deres tel tider, lange stunde om bord. Utbygginga var også årsaken tel at heile Sabben nu sto inne i lugaren ombord i "Armoden". Dette syntes de også var praktisk med tanke på lugarvarme, og at de stadige reparasjonan kunne foregå innadørs.

Den turen vi nu skal førtælle om, starta som alle de andre. Kjerringa hass Jo-Pål med arman i megetsigende kors over barmen, og kritisk himlanes med auan under kaillens lovord om stor fangst og kapital til husholdningen.

Han Våt-Henrik var allerede på om bord i "Armoden" som låg og tøffa i kaia. Han var nokka blodåt og sjetten på nævvan etter sin sedvanlige morrakamp med sabben. Av skjenk-dunsten i lugaren, kunne man også slutte at Sabben hadde vært tungstarta. Han Henrik var dermed også godt starta, og hadde begynt oppvasinga av en allmektig nylonvase framme i lugaren. Dette var Henriks einaste bruk - ei juksa med svenskpelk, fire halvmorkna gummimakka og ei skei uten angel, som en gang hadde vært blank.

Han Jo-Pål tok tampen med seg fra kaia da han hoppa om

bord, tydelig letta over å kunne stekke tel sjøs - unna breisida tel heime-armadaen på kaia. Han berre letta på lugardørra og fikk et blekk fra han Henrik, som signaliserte "alt klart", før han gav "Armoden" fulle venga ut i fra kaia.

Følelsen av den totale frihet fekk han Jo-Pål tel å smelle i med "Den norske sjømann" i det han stod utover vika. Sabben hadde på grunn av kasten i svinghjulet, lekkså et tungslag før kvar fjerde runde, nokka som gjorde at "Armoda" på en måte sang så godt i lag med denne stubben. Det hadde den gjort i alle år.

Et grusomt gaul fra innsida i lugaren fikk han Jo-Pål tel å dempe sangen. I gjennom lugarvinduet så han akkurat som i et snyfokk. "...et gjennombarket folkeferd" kom som

"Armoden" af Ofoten - slik den kunne ha sett ut. Sannynligvis endte den sin seilas på havets bunn eller kvællt i fjæra som sau-sjå.

ei salme i det turtallet på sabben avtok. Den stoppa helt ved "...der fartøy flyyyyy.." - fullstendig overdøvd av vrælene fra innsida av lugaren.

"ÆÆÆÆÆ - Æ - ha møsta en finger!!", kom det fra innsida. "Du har ni tel! - Ka i farsken e det som feila motor'n" - Jo-Pål røska opp lugardøra, og fikk sjå ka slags kela som var laust der inne. Inni snøkovet, som viste seg å være dun fra den sundlørva ederdyna, skimta han Henrik på dørsken. Der lå han innvasa i to hundre famn nylon med en rød gummimakk i gjønna venstre næsevinge. Bruket gikk derfra og stramt innunder dyna som nu va korva som ei lørva rundt svinghjulet på sabben. Han Henrik hadde aldri vært nøye med å få motorkassen på plass etter sine slosskampa med å få Sabben starta.

"Han tykje! - Sjå kossn æderdyna ser ut! Veit du ka ei sånn kosta, din slørv!" De langtrukne ulan i dørsken gikk over stotring: "D-De - Det va svenskpelken!" Han Jo-Pål

var begynt å skjære han Henrik laus "Æ hadde laus alle anglan så nær så den øvste gummimakken. Æ satt og fekla med den siste re-knuten, da svinghjulhælvetet tok ei løkka!"

Ei anna løkka hadde lagt rundt peikefingeren, og røska med seg fingeren. Svenskpelken hadde så huka med seg dyna inn i svinghjulet. Kombinasjonen nærsynthet og stort næsegræv, resulterte i den ufrivellige rømakpynnten i næsevingen. Han Henrik hadde imidlertid vært snarrådig og skjont at han fort måtte ned på dørken og sjå nærmere på sabben, om han skulle bærge næsen heil.

Henrik si løkka blei at sabben befant seg så komfortabel med ei ækte æderdunsdyna rundt svinghjulet, at han valgte å ta seg en lur...

Fra den dagen pleide han Henrik å sette motorlokket på etter start.

-Anders

Litt om ordet Jul - fra store norske

Sånn helt på tampen kan det jo være på sin plass med noen ord om opprinnelsen til jula - og da tenker jeg ikke på det som den har blitt etter at romerne fant ut at det passet å flytte feiringa av Kristi fødsel inn på denne tida - sannsynligvis for å komme gamle hedenske skikker til livs...

Jul er et fellesnordisk navn på den store hedenske festen som ble feiret omkring vintersolverv. Norden og England er de eneste områdene der det gamle hedenske navnet på solvervsfesten overlevde innføringen av kristendommen. Etter innføringen av kristendommen i Norden ble julen en fest til minne om Kristi fødsel.

Etymologien sier: *norrønt jól, nynorsk jol, jul, bokmål jul*

Selve navnet jul stammer fra norrønt jólablót, eller jól (ord fra proto-germansk jehwla/feiring) fra den hedenske offerfeiringen av midtvinterdagen i Norden, som var lagt til 12. januar. Ordet jul forekommer også i andre germanske språk. Julemåned het på angelsaksisk geola, på gammelengelsk guili, ifølge den engelske kirkelærde Beda rundt år 700, og på norrønt ýlir. Festen skulle, etter de norrøne kilder, holdes for et godt år, og man skulle drikke juleøl til gudenes minne.

Opprinnelsen til julefeiringen i Norden er forskerne uenige om. Noen har holdt julen for en fest

til ære for solens gjenkomst, andre har tolket den første julefeiringen som en fruktbarhetsfest da en rekke kultiske handlinger med vegetasjonssymboler spiller en stor rolle i de gamle skikkene.

Den første norrøne kilden som nevner noe om innholdet i en slik hedensk julefest er «Haraldskvadet» etter hirdskalden Torbjørn Hornklove fra omtrent år 900. Her står det i strofe seks: «Ute [på havet] vil han [kongen] drikke jul. og ta opp Freys lek». Hva som menes med Freys lek vet man ikke, men uttrykket «drikke jul» er synonymt med å feire jul, og skal ha vært et seremonielt drikkeoffer til de gamle gudene.

Så det, så. Ha en glødelig jol/jul/kristi fødselsdag!

-Anders

Telefonliste for bygda 2021

Navn	Mobil- og fasttelefon	Epost
Andrèsson, Valur	40621702	nextbay66@gmail.com
Bjerkelund, Randi og Alf-Harald	97673056 (R), 90580809 (AH)	alfbjerkelund11@gmail.com
Bjerkelund, Øystein	41621009	bjerkelund.dragrace@gmail.com
Brink, Gerd	99407242	gerdjbrink@hotmail.no
Eidissen, Anne-Berit Sjøfteland	95883423	aberits@gmail.com
Eidissen, Asbjørn Sjøfteland	41425630	asbjorn.eidissen@gmail.com
Eidissen, Øyvind Sjøfteland	96200496	moppisas@gmail.com
Eilertsen, Ingebjørg og Osvald	90125037 (I), 99033401 (O)	osvald.eilertsen@gmail.com ingebjorg.eilertsen@gmail.com
Eilertsen, Svein Yngve	91767715	svein.eilertsen@gmail.com
Evensen, Sissel	41563738	sisevens@online.no
Hansen, Geir Eirik	99306121	geir.eirik@gmail.com
Hansen, Gunnar Leif og Toril Ranheim	93851011 (G) 911 34 493, (T)	guhans5@online.no torilr.hansen@gmail.com
Haldorsen, Esben	99560047	Esben@marborg.no
Hamnvik, Petter	41280850	petterhamnvik@gmail.com
Hansen, Monica	41474742	monica@ascas.no
Holtet, Elin	97473748	elinholtet@gmail.com
Indregard Ingrid How og Martin	41557932 (I), 90772497(M)	ingridhowindregard@gmail.com (I) martini@online.no (M)
Jensen, Anita	91879889	jensenanitae@gmail.com
Jensen, Trond	99018996	virak41@gmail.com
Jenssen, Tor-Arne	99548438	steingubben@outlook.com
Jenssen, Mette T.	90969926	Mette.T.Jenssen@narvik.kommune.no
Jespersen, Tor Arne	91668045	a-jesp@online.no
Johannessen, Johnny	47381573	jojo@banenor.no
Josefsen, Renate	97195481	renjo26@yahoo.no
Kristensen, Hanna Alsterlind	98498466	halsterlind@gmail.com
Langhard, Kristel	952 43 889	krjalang@online.no
Larsen, Gunn og Torfinn	91154217 (G), 90726025 (T)	torf-la@online.no
Lian , Sofie-Helene	93066620	shl1984@outlook.com
Lundberg, Synnøve og Bjørn	46936665 (S), 95203449 (B)	Holtvik57@gmail.com
Løkken, Ole Kristian	91573724	spole@online.no
Marteinsdottir, Rosa	90069256	rosabreida@gmail.com
Nerberg, Jim	47174277	Jim.nerberg@gmail.com
Nijdam, Eeke	46522697	eeke.m.nijdam@uit.no
Olaussen, Vera	90614787	veraola@online.no
Olsen, Berit	92293352	berit.olsen45@gmail.com
Olsen, Ole Magnus	41230431	olemagol@hotmail.com
Olsen, Olga	97475405, 76941474	
Olsen, Torgunn	97187286	torguno@online.no
Overvåg, Liv	96238642	
Przyzycki , Rafal Tomasz	48049037	pako.przyzycki@gmail.com
Ravn, Anita Didriksen og Svein	94838916 (A), 45397185 (S)	anitaravn@live.no, sve_rav@hotmail.com
Ravn, Tove og Ivar	416 94 409 (T), 90023135 (I), 76954232	ivravn@gmail.com
Rønning, Embret	976 52 883	embret.ronning@gmail.com,
Røsås, Gerd	41638457	
Røsås, Roger og Sylvi	90882959 (R), 90868270 (S)	Roger.roesaas@gmail.com syros@vgs.nfk.no
Unni G. Sandvoll	92602928	unnisandvoll@gmail.com
Simonsen-Berge, Anita E.	41204209	anitaevelyn@hotmail.com
Solberg, Thor Ivar Morten	41474741	thor-ivar@ascas.no
Solli, Frank	90934296	frankgsolli@gmail.com
Solum, Anita	99306116	anita.solum@hotmail.com
Wright, Sean	92270952	seanw4425@gmail.com
Wright, Amanda	92278745	amandaw4425@gmail.com
Zachariassen, Shanny	97762185	
Øgsnes, Sølvi og Anders	41729927 (S), 90986117 (A)	post@breidablikk.no (S); adm@hildringstimen.no (A)
Østrem, Trond	99317710	trond.ostrem@uit.no